

ספר יוסף

והוא תיקון קרי

אשר חיבר הרב מופת הדור איש קדוש וטהור הדורש הגדול ודיין דקיק פוזנא מוהר"ל יוסף זצלה"ה ואחריו קם חד מרבני ואיון וחיקר ועשה הוספות לספר יוסף לעורך הלכות בני אדם להזכירם גם ברבים אשר לא הזכיר הרב השייכים לכל קון.

ומגדל השיבותו וזכים המשתוקקים לרעות צמאונם בזה הס' כאשר מהראוי ונכון שיהי לכל אדם הס' הזה כאמתחתו אשר הוא רב באיכותו ותועלת גדול כי הנמלטים מהחטא הגדול הזה המה מועטים מחמת כי אינם נמצאים רק מוט מועיר אמרנו להביא עוד הפעם על מנחת דפוסינו המשובחת בכל מילי דמוטב בנייר יפה ובאותיות חדשות נאות ויפות, כאשר לו נאה ולו יאה.

בהוצאת בית מסחר הספרים של מו"ה משה זאב ראזענבערג נ"י
כמונקאטש.

Verlag von *M. Wolf Rosenberg*, Munkács.

מונקאטש

בדפוס המשובח של הגנר מו"ה אהרן דוב מייזעלס נ"י

סנת תרס"ח לפ"ק.

Druck von Bernáth Meisels, Munkács 1907.

יסוד יוסף

(ה) הסיבה ראשונה אשר נציג האדם ליד הולדת זרע לצטלה הוא בהקדים וזה ראיה צמודה פרשת זרע צענין צריחת האדם סמוך הפה לראש הגויה ונאלתי בפקר אחד כמדונה לי שסמו תורה אור והוא מונח על כל כר ואלה שהקשה לשאול למה כסוכו אלו צי אצרים זה אלל זה ורוב דבריו אלו תאלא ג"כ בקילור ראשית חכמה ופירוש הענין אונס ידוע וזה שאורו בפקוק:

(ג) נצור לשוכך זרע שהפוגם פיו בדברי כיצול פה וכיולא בזה והמקסר לשון הרע:

(ג) והמדבר דברי שקרים וטעוהין אותו ויצא ליד הולדת זרע לצטלה וז"ל זהר דפוק ונטייה דף זו צפרשת צראשית רב מונכחא קח אחר אל תחן את פיד לחטוא את צטרך דלא יהיז צר כס פוויי לויית ליהורח ציטא ויהא גרם לחטוא לשהוא צטר קודם דחמים ציה צרית קדיטא וי זכינו לדין צברית הועבר הולת צברית הלשון וכמוצור צהרצת וקומוס טחא אתי שפיר סמוך צעל המדרש הפה לראש הגויה להורות טחא צהא תליא שהפוגם צזה פוגם צזה:

(ד) סיבה זה המגלה קוד לוי שאין ראוי לגלות לו הסוד כי על ידי כן עונש שלו שיצא ליד הולדת זרע לצטלה והטעם שבית קבול קודות עליונות הכשפעים ונלדיק הנקרא יסוד הוא לירחיז טהם השכינה וכשאינו ראוי הוא מוטף אור התורה וצפנים ולא מלא כלי צבו יכוח וילא לחלונים כאלא דס וצפנים וזורה מצחון וצכיק של האר"י זל"ל כאמר סגלות השכינה הוא סצזמן הגלות כמקרים קודות התורה לקליפות והדין עמו כי יפה כיון לפי הקדמה שכתבנו כי על ידי החטא הזה המולי ציכינו צעויה מוענין קודות התורה ונמסרין ליד הקליפות שומר כפשו ירחק עלונו כהרחקה ועור שחור צתקופת ניסן:

(ה) שלא לצרך צרכה לצטלה שעל ידי כן יצא ליד הולדת זרע לצטלה ורצים ונעווי הארץ הככשלים צזה כטהם צציה וצטעה שהש"ץ חוזר התפלה איכן עוכין אמן ועל הרוב וכועט אין עטרה עוכין אמן והרי זה צא ליד קרי:

(ו) והנודר ואינו נקיים כדרו יצא ליד הולדת זרע לצטלה כמיש אל תחן את פיד לחטוא את צטרך שדרשו רז"ל על הנודר ואינו נקיים, ולכאורה יקשה רז"ל דרשו זה הפסוק על כדרים ואלו צוהר שהצאתי לעמלה פירשו על פסוק זה שהוא מרונו על המכיל פין שיצא להולדת זרע לצטלה אלל כולל צחדא וחתח שפירשו אותו על מי שפושם לשוכו שיצא ליד הולדת זרע לצטלה צכלל זה הפוגם לשוכו ומכר ואינו נקיימו אז והכל מעשה ידך הוא צרית וכוי ידך דייקא שנקשה עלמו לדעת ומיליא זרע לצטלה על ידי היר, כי כל הדברים הדיצור רוחני דומה לזרע הגשמי:

(ז) עוד סיבת חטא זה הוא הפוגם צראיה ועעס הדצר כי אור העליון יולא מצת עין שהוא יוד העליונה והוא כעין זרע הגשמי היולא

הקדמה

והנה רע"ה ראיתי הוא חטא הולדת זרע לצטלה הנקרא רע צקפר הזהר פרשת ויטצ על פסוק ויהי ער רע צענין הי וצכוה דוכתי צטאר ספרי חסידים וספרי יראה וצראשס צעל ראשית חכמה, ונסיצת החטא הזה גדול עוכו ונכסוא כדראיתא צקפר הזהר וצקפרים וצראשס החסיד גדול צעל סכי לוחות הצרית, ועוכס החטא הזה גדול עד מאוד וצני עלייה הנה ונעטיים המולטים ונחטוא הזה וצפרט צבערות וילדותס, הרצה ונעטה כערות עושה, לכן צדעתי גמרת וצלצני אונתי עת לעשות ספר לחלק ציעקצ ולהפיץ צישראל את אשר חקרת ודרשתי ונחטוא הזה ונה הוא סיצתו ועיקר האריכות בגלות הוא צציצת חטא זה כמיש צצדה צוכים אשר כי טחא תיקון חלות לילה ע"ש, וצאתי לצאר סיצת חטא הזה ועוכשו ותיקונו, וצכרה וחקלר צאמרים עד אשר אזכה להדפיס הספר הגדול המחזיק חומים צויגען אשר הוא ולוקט ונחך שלטה אלל כפלאו ונעטה סס שלטה ספרים הנפתחים מלפני, ספר יד יוסף חדש, וספר וילקט יוסף, וספר ויכלכל יוסף, אשר צנוח אתי צאלה הדברים שיטא לרלון אונתי פי והגוון צני לפני כל ידעי דת ודין צעלי תורה ויקרא סמו צישראל יסוד יוסף כי ידוע שהחטא צחטא הזה הוא פוגם למעלה צקפירת יסוד שהוא נדעתו של יוסף וסינוך צדיק יסוד עולם:

כה אמיכא זעירא וקטיכא יוסף צלא"ח הרב מוה"ר שרמה זל"ל דרשן ודייכא פה ק"ק פוזנא יע"א.

יסוד יוסר

ומאור צרית התחטוה וכמו שהזרע הגשמיית כלטויוו סלח להוליא לצטלה
סלח להסתכל צמקוס שאין לריך להסתכל אלח שיהא עיכו צארן כמו סכתוב
צאיוב צרית כרתי לעיני ומה אצזכון על צתולה ופירושוו כמו שיש הצרית
הלשון וצרית המעור כן יש צרית עינים וז"ל חז"ל וכשנרתם וכל דבר רק סלח
ההרהר ציוס ותצוה לדי קרי צלילה והרהור צל על ידי הראיה כי מי סלח ראה
האיך יהרהר צו וזה היה כוונת רב ששה ששה עינים ולא היה ומסבבל רק
צדי אמות כי המסתכל חוץ לדי אמות כמוליא זרע לצטלה עיין תקיבור
ראשית חכמה טער הקדושה פרק י"ז צטני לוחות הצרית דף כ"ד איחלועל
פירוש הכ"ל הרציתי להסיב אפי' צדרשות צקהילות גדולות עומדים על הרחוב
צצנה לעת מנחת אכסים וכסים צערצוציא ומסתכלין זה צזה וצאו צעויה
לידי הרהורים ולידי הולחת זרע לצטלה או לעינים סכך רוחות ולכ על
חכמי הדור צצקהלות שיש מנהג ציס הזה לצטלה ולגזור על השמשים שייערו
צאכסים וכסים שיכלו לציתם ולעשות קעודה שליטית כי על ידי כן ומצלים
ג"כ זמן הקעודה שליטית כי צעמידתן על הרחוב זה וזה גורם איקור
סומצרים ג"כ לשון הרע ופוגמין צצרית הלשון וצצרית המעור וצצרית עינים
אשר תחת סלש רגזה ארץ ומה נעים מה שרשקו רז"ל על מה טוובו אהיך
יעקב וגוי שאין פתחיהן מכווכים כדי סלח יסתכל צאקת חצירו וז"ל התקתי
דף קכ"ז הפוגם צעינים ככ"ל פוגם צכל הגוף:

(ח) **סיבת** חטא זה ע"ד רצוי אכילה ושתיה סאדם אוכל צפרט צקעודת
הלילה וסמוך לו הולך לישן וצל לידי חטא זה המון תכין פרק
ג' דכזיר אלו דברים המוציין לידי זיבה אי האוכל אכילה גסה או שמה
הרבה והאוכל צטר שומן וכל מואכלי חלב וגבינה וצילה ויין וישן וצהיות
ומתעסק בקדשים צדרוש צהר וצחקותי סנת תל"ט לפ"ק דרשנו צתוכחת מוסק
סזה למד הכתוב ואכלתם לחמכם לשוצע וגוי' והצצתי חיה רעה ון הארץ
איחא צזוהר דח איגרת צת ונחלת וידוע כי היא המנחטיל צהולחת זרע
לצטלה, ורז"ל דרשו ואכלתם לחמכם לשוצע סתאכל קימנעל וכוי' אז והצצתי
חיה רעה ון הארץ דח אגרת צת ונחלת סלח תכסיל האדם צהולחת זרע
לצטלה אצל חס תאכלו צאונת הרצה אז תצאו לידי הולחת זרע לצטלה כאמור,
גם להרחיק מן האכילות המרצים זרע והוא אחרוג שום קולת כדאיחא צמק'
יומח דף ח' גם להרחיק מכל אכילה ושתיה המנחמוים האדם כי הם מוציין
אלח האדם לידי קרי כמ"ס הר"ב רמ"א ז"ל צהגרות ש"ע דח"ח צהלכות
יוהכ"פ:

(ט) **סיבת** חטא שיש איזה צני אדם שיסכים על ונתן ציחידות צחדרים
אז ונתדצקת צהס לילית ומכסילן צהולחת זרע לצטלה ועיין
צמוכת סצנה כל הישן צצית יחידי אוחצתו לילית ויש צום חילוק י"ח הכי
מיילי צלילה ולא צימונח וצוהר תזריע עמוד ס"ח ומנע חף ציוס יש סככה
צצצר ולכן סומר כפסו ירחיק מזה ומיכה לא תזוז:

(י) **עוד**

יסוד יוסר

(י) **עוד** סיבת חטא זה מי סמסתכל צצעה סחיה ועוף כזקקין זה לזה צל
צלילה לידי הולחת זרע לצטלה ומיכהן:

(יא) **שלא** להסתכל צצום אשה וצצגדיה חף צצעה סהן סמוחין צכותל
כי מוציא האדם לידי הרהור ועל ידי ההרהור יצא לידי הולחת

זרע לצטלה:
(יב) **בכרל** זה סלח להסתכל צלורת עכו"ס כי ע"י כן יצא האדם לידי
הרהור ויוליא זרע לצטלה ודין גליא רזיא צעל מוגיד סל צית

יוסף צחלק צ' וע"פ זה דרשנו צפי קדושים סנת תל"ח לפ"ק סזה כוונת
הרשצי לתלמידים סלח להסתכל צצקים ולא לעצור על פסוק אל תפנו אל
האלילים להורות ססיבת סניהן סזה כמו המסתכל צאשה על ידי כן חוטא
צהולחת זרע לצטלה כן על ידי חטא המסתכל צעכו"ס יצא לידי חטא הולחת
זרע לצטלה:

(יג) **רפעמים** אדם רואק קרי ונחמת הרצה דאגה ועיין צפרק צ' דצצחים
וזהו כראה לי פטניה דקרח מולת י"י צרח מאלרת עינים

כי דוע מה סכתצו הפושקים [טור אר"ח סיי"ר"ס] אין לך המכלה עיכו סל
אדם כווי סמרגיל עלמו לשונס ומעתו מכל סכן החוטא הרצה פענוים צהולחת
זרע לצטלה וזה סאמר פקודי י"י יסרים ומנחמי לצ כמלח התורה ומנחמי לצ
האש ומצטל ומכו דאגה ע"י כן מולת י"י צרח מאלרת עינים כאמור:

(יד) **עוד** סיבה לחטא זה הפוגם צאצו לשמוע דבור סהול לצטלה סהול
כמו מוליא זרע לצטלה ע"י צספר סני לוחות הצרית:

(טו) **עונש** חטא זה רצו כמו רצו אשר כמלח צספר הזהר וצצאר ספרים
הכה עוכס אשר יולח על הכלל כולו הול הגלות להאריכו הגלות
לא ורחו אדם הראשון על ידי סהוליא זרע לצטלה צק"ל סנה כמו סכתצו
ר"ל חצות ירדו לנארים צקוד ידוע חדע כי גר יהיה זרעך הייכו צצציל
זרע לצטלה סהוליא אדם הראשון צק"ל סנה על כן יהיו גרים כדאיחא
צצצני האר"י זל"ל פוק חזו מה עלתה לדור המצול על סהסחיתו דרכס
ועוכס הפרט:

(טז) **על** החוטא עלמו הול סלח יזכה לראות פכי הסכינה כמו סכתצו
צזוהר ויקהל:

(יז) **ולא** יעמוד לתחית המתיס:
(יח) **בניו** מתיס כשהס קטנים והכסמות סהסחית על ידי זרע לצטלה תקח
לילית וצאים צילדים הכולדים לאותו אדם ומתיס כשהס קטנים

עיין צספר לצ חכס וזהו וזה פטע צעון כדרים צניו מתיס כשהס קטנים
בי כצר כתצתי למעלה סניי סאינו מוקיים כדרו עונשו מוליא זרע לצטלה
וזהו סארז"ל צעון כדרים צנים ומתיס כשהס קטנים כי מי סלח קיים כדרו הול צחטא
צהולחת זרע לצטלה סעונשו צנים ומתיס כשהס קטנים וזהו כ"ל טעם מה סארז"ל
העוען אי אפטי צאשה כדרינית וכוי' וקטיח חס יש לאיזה אדם אשה ועוצרת
על סאר מולת למה אינו יכול לטעון אי אפטי צאשה כזו צאונת אמרו חכמי
הקבלה

הקבלה

הקצלה וזרחשם הרקנטי צפרשת וננות והנעם הדצר כי עונש הנודר ואינו
ונקיינו שיגולגל באשה :

(ה) וידרו כוונת הפסוק איש כי ידור נדר לא
יחל דברו ונשום כשיחל דברו אז יהיה עונשו ואשה וגוי שיגולגל
כשנתו באשה ומהאי טעמא אחי ספיר שיכול לומר אי אפסי באשה נדרנית
ונפסי שיש בה נשמה מאיט, ונשמה פעמים אין לו נשמה ולד כי יש בה נשמה
מוזכר ולדרכינו הנזכר יהיה טעם נשום כשהיא נדרנית ואינה נוקיינות הנדר
אז הוא בחטא בהולאה זרע לצעלה ואז כשהיו לו נשים ונשמה ימותו כ"ל
ולפעמים יש נקפה בלא נשפט ונה ששכחי היזקא בילדים הנולדים שקורין
בלטון אשכנו כנעניין או לפעמים היוולא יולא ילד ונה אלל אמו או כשנשמה
בעריקה והסיבה לזה לדעתי גם כן מוכח חטא זה שנדבקת באדם ועונה לייית
וכדאיחא בזוהר פרשת אחרי ונה דף קל"ה שהכלית היוולא מדברי הזוהר הוא
שלילית וננית הילדים כ"ל :

(ו) עונש החטא הזה שכשנתו בא בגלגול ואין לו חלק לעולם הצא רחונא לילן
ועיין בקילור ראשית חכמה שוואריך בעונש הכ"ל וידוע שגלגול
הנשמה צפרו כונה פעמים ובכונה דברים עומין הוא קשה לנשמה וואוד ונאחד
ורחונא לילן וכמו שכתבנו על הניתה שהוא חמור וננה שלפנים צעוה
וקל נעונש הנשמה שלאחריתו לעושה כן הגלגול ראש לכל עונשי הנשמה:
(ז) עונש חטא הזה הוא על הכלל כולו שנציא ניות ונגפור בעולם
ועיין בספר קדר היום :

(ח) ולומדי התורה שנכשלין בר ויכן בחטא הזה עונשם שנוכעים מהם
ונלחצין סדודת התורה עיין קילור ראשית חכמה פרק י"ז עור:
(ט) עונש חטא זה הפוגם בצרית הקודש שצניו יהיו רשעים ונשם בלין
הנשים האפיקורסים והנזונים והכופרים רחונא לילן :

(י) עונש החטא הזה עניות כמו ניי שאינו כזה צפרורי הפח וכן לילית
גיונטי פח צעון זה רעצ צא לעולם וכדאיחא בזוהר דר"י ונציא
עניות על עלמו כן החוטא בחטא זה ונציא עניות על עלמו וזה הוא סיבת
גודל העניות שיש לנו בעושה וידל ישראל עד ואוד כנעני אין בית אשר
אין סם ונה הוא העני החשוב כונה עני חשוב ונשם אצויכים צעלי צהים
סירדו ונכסיהן נחלפת השיעה החסונים למעלה ועליונים למטה ונניתים
עלמן בעושה צידים ונשם הוא החטא אשר על הרוב עיי היר כנשארו"ל בנוסי
כזה אפיקוד ידיכם דוים ונלאו ועפ"ז דרשנו שהכוונת הפסוק ונה שזכרנו
למעלה ואכלתם לחמכם לשוצע שפטייה דקרא אחא לנרות קצעון הולאה
זרע לצעלה רעצ צא לעולם ופירוש הפסוק הוא כך ואכלתם לחמכם לשוצע
אינתי בזמן והשנתי חיה רעה ונן הארץ דא אגרת הנכעלה צ"א בהולאה
זרע לצעלה אז יהיה לכם שוצע אצל בשתהיה עליהם צכס אגרת להכשיל
צ"א בחטא הזה לא תאכלו לחמכם לשוצע והעונש החטא הזה ורצלה צו
בעושה החטא כל אלות הכחוצה צתורת כהנים צפי אס בחקתי קצאו על

ישראל

ישראל בצציל החטא הזה וזה קוד ואס תלכו עווי זקרי ויסרתי אתכם אף
אחי ויספתי ליסרה אתכם שצע על חטאיכי צקוד התרגום אונקלוס שתרגם
קרי צקשיו (כמו הנקטה עלמו לדעת) ודין גלי ריזא המגיד של צית יוסף והדין
עמו כ"ל ונחא שהתרגום שני שתרגום קרי ארעי תרגום אונקלוס היה לו לתרגם
כן כי הוא שומר העולות ותרגם צקשיו אלל לרעו חטא הזה בצציל הולאה זרע
לצעלה, והנה אחת הנעניין הרי יש לפניך ולכן פקח עיניך וראה ונה לי
להרצות בעונשי החטא הלא כל התוכחות וכל הנאות וכל הגלות שצא בצציל
חטא זה על ישראל שצירושלים ואס בצציל זה היה כל הכ"ל ק"ו צנו של
קל וחומר הליך אפשר ללאח ונן הגלות ושלא הצא עלינו כל הקללות אס
עדיין לא שצנו ונעשותינו נחטא הגדול הזה לכן על חכמי הדור לתקן
פרלה הזה ולצעל הנכה הציש של יציבת חתנים וכלות זה אלל זה כמו
שהרצה להסיצ אפו ע"ז וקרא תגר החסיד עליון צעל שני לוחות הצרית ודרש
לצעל ונכה זה וקס תחתיו הגאון הגדול הרצ שלנו כנשהור"ר ילחק ודרש
לצעל ונכה זה ובכלל זה לצעל אף גם זאת שלא יהיו צחטוכה אכסים ונשים
צצית חורף אחד לרקד קס אכסים יושצים והס שיכור והרצה שכרות עושה
שצאים לדי הרפור ולידי הסתכלות צנשים שהס אשת איש וכשלים צלילה
צחטא הזה לכן שומר נפשו ירחיק וכל הכ"ל :

תקוני המא הזה, ואשרי אנוש יעשה זאת התיקונים וארו הדברים
אשר יעשה האדם וחי בהם.

(א) רהדר להיות סדק להחזיק ילד הכינוול על צרכיו וסוקיו וזה היה
כוונת דוד הולך עליו הסלוס שהספאר עלמו צרכי אחי עושה
סדקים לילדים הנמולים כדאיחא צמודט שומר טוב על פסוק החזק ונגן
ולנה כוונתו היה לתקן באצור שחטא, וידוע שדוד ראש ונתקוני חטא אדה"ר
שחטאו היה שפגם בצרית הקודש צק"ל שנים שפירט ונאשתו כידוע נחוד
הנודק ונפרשים וזה עיקר צעל תשובה צלותו חטא וכו' כדאיחא צנשכת יונא:
(ב) לרהדר להיות עולה לסינת ואס לא יכצדותו ונחיתתי אכסי חוננה שקנו
לעלמן ונלוה לעלות לסינת על כל פנים צכל חודש פעם אחד:
(ג) לרהדר כזהר לוור צשעת הולאה סינת התפילה צריך שניס אף קצלתו
נן ש"צ האלוף התורכי הנקובל האלסי, אחי תנא ירושלמי הוא
כנשהור"ר וניאריל פאפרש זל"ל כשלמדתי אללו צק"ק קרחקא העתקתי וננו
הגהות על הזוהר ובחוכם הגה"ה על זוהר ויקהל ושה הנקסחא ק"ל תצין
(ועיין בספר קדר היום) נדפס צקדר הקטנים יעתיק כל למדן לעלמו והוא
תיקון קרי ונה שהוליא אדה"ר צק"ל שנים שונשם כח לילית הכשיל צני אדם
בהולאה זרע לצעלה :

(ד) עוד נתקוני קרי להרצות צנתיכה לדקה לעניים עיין סליה דף ל"ט
צ' ולכן אמר דוד אחי צלדק אחזה פניך כ"ל כי דוד תיקן אדה"ר שהיה
צחטא זה כנזכר וכצד כצצנו צחלק העונש חטא הזה שאינו זוכה לראות פני
השכינה וזה שאמר אחי צלדק אחזה פניך צנתיכת לדקה אשר אחי נתקן

חטא

חטא אדם הראשון וחטא שלו פגומה צברית ואז אכזה שארחה פניך לראות פני השכינה וכתיב ויהי דוד עוסק לרקת וגו' והאי טעם לתקן חטא הזה ולכן כתיב ועשו לרקת כי קרובה יצועתי לזא כי ידוע וכל המצרים אריכות הגלות הוא ונחח חטא זה :

(ה) עור ותקון קרי טיהא אדם נזחר לשמור שנה כהלכתו ולענגו זכל ניכי עכוגים איש כונחנה ידו כצרכת אשר נתן לו ה' ועיין בקילור ראשית חכמה וזה אחד מן הפסטיים שדרשנו על המדע אדם הראשון פגע בקין אומר ליה וזה נעשה צדיק אומר ליה עשיתי תשובה וייד פתח ואמר ונזמור שיר ליום השבת המודע הזה כבר נשמע צין החיים וזה שרצים שואלין ודורשין ומה שדרשתי עליו הראשונה הנה צאו וחדשות אני מגיד ועל פי הקדמה הנזכר הוא מיושג צהיות שאדם הראשון חטא בהולאת זרע לצטלה וחטא זה תיקונו שנה לכן אומר ונזמור שיר ליום השבת להורות שתיקון חטא זה שמיירת שנה כהלכתו ולכן מלינו שהגולה תלויה צטמירת שנה כי כבר כתבנו שהאריכות הגלות הוא צטציל חטא זה וכתבנו שתיקון חטא הזה הוא שניירת שנה וידוע וני שהוא קריס ציותר עליו הדאגה שחיו הוליא זרע לצטלה עד שאמרו צזחר שצצרהם ושרה כל זמן שלא היה להם צן מטיפה שלהן נעשו נשנות גרים צקוד כי גר יהיה זרעך וזרע שלהם נעשה גרים והנה ע"פ חלה הדברים וצן פסוק שהאקסה הצנה והוא צישעיה כה אומר ה' לקריקיי אשר ישמרו את שצחותי לקריקים דייקא אשר יכול להיות שצחתיים שלהן הוא צהולאת זרע לצטלה אומר תשמרו את שצחותי שהוא תקון קרי דאם לא כן יקשה אמהא וכי קריקים ישמרו שנה וני שאינו קריס לא ישמור שנה אלא נקט הטעם הזה כוי :

(ו) בכלל זה ותיקוני קרי להצרות צהדלקת נרות צע"ש וכן שונעתי הקדמה זו מן הגאון הגדול הרצ דקהלתינו צשיעור שלו שנגיד לנה ערצ צקס כתצי האר"י ז"ל וכ"ל צזהא וצן מה שאמרו ז"ל צמסכת שנה רצ הוכח הנה רגיל דהנה חליף אפתחא דרצי אצין נגרה חזא דהנה רגיל צשרגי עוצא אומר תרי גברי ררצרי כפקא ושאכא וכוי רצ חקדא הנה רגיל דחליף אפתחא כוי חזיא דהנה רגיל צשרגא עוצא אומר גצרה רצא כפקא ושאכא וכתבו התוקי"ג חזא דהנה רגילי צשרגא פירוש הצעל והאקסה לכן אומר תרי גברי ררצרי ולקמן גרסינן חזיא דהנה רגילה האקסה כוי וקשיא צגוה עוצא למה היה סכר הדלקת נרות גצרה רצה גם קשיא למה צונעשה האי הצעל והאקסה צונעשה שכי האקסה לחודא והכ"ל ציוצן הענין צהקדים ידוע ונחוד זוסר צראשית וצקאר דוכתין צקפר חקד לאצרהם כמו שלילית או איגרת עושין עלמן צלילה לכסים יפות וצאים לצני אדם צחלוס ווכשילין אותו צהולאת זרע לצטלה ועיין צזחר צראשית ואחרי וות כן יק ניכי שדים זכרים צר מוכן הצאים צדוות אכסים ועומדין עלמן לפני הכסים צלילה ווכשילין צהולאת זרע לצטלה :

(ז) עור ונחח זה חקרתי ודרשתי צקהלתי שהכסים יהא נזחרות לקרות קריאה שונע

שונע צלילה כמו האכסים והנה ונחודף לזה אקדי" עוד הקדמה המוקצלים אשר כבר כתבנו שהפוגם צברית הקודש להוליא זרע לצטלה שצניו הם רשעים צדרוש נח הארכנו צזה על פסוק חלה הולדות נח נח איש לדיק שחולדותיו היו לדיקים צצציל שיהא איש לדיק ושומר צרית קודש כדאיחא צזחר פרשת נח ע"ש על פי הדברים האלו יהיה פטע הגוי כך צונעשה אחד גרסינן דהנה רגילי פירוש הצעל והאקסה כי שתיי יודעים שכתשלים צהולאת זרע לצטלה ותקין לזה הדלקת נרות לכן אומר תרי גברי וכוי לפי שחקנו האיש והאקסה החטא הזה הדלקת נרות יולאים ומה צנים לדיקים צונעשה הצי גרסינן רגילה האקסה לצד כי האיש ידע צעלמו שלא חטא צהולאת זרע לצטלה לא כן היא יודעה שחטאה צחטא הזה לכן תקפה על ידי הדלקת רצוי נרות ולכן אומר גם כן שלא ומונה צן לדיק כאומר ועל דרך הלכה דרשתי אס צחקתי הלכו על ונחח שחטיו עוולים צחורה רנוז על לימוד החורה קודם שכיצה ואללת האדם מן חלומות :

(ח) מתקוני קרי גם כן ללמוד קודם שכיצה והעיצו את אשר דצרו רצנן ז"ל צמסכת צרכות וכן הוא צירושלמי אין ליטן צלילה עד שילמוד ונקודם לכן קמוך לשכיצתו וישן ונחודף דצרי חורה שחאמר וצצע לין צל יפקד רע פינשו רצנן ז"ל שלא יראו חלומות רעים ולדידי אחי שפיר טעיעם לשצח כשילמוד קודם שכיצתו יכלל ונחח שלא יצא לידי הולאת זרע לצטלה הנקי רע ע"י סודין וקצין וז"ל יפקד ר"ע הולאת זרע לצטלה הנקי רע והכל אי דרז"ל שלא יראה חלומות שהוא גיב ע"י סדין הנקרים לחדם ונצלבצלים אותו צחלומות רעים וצצרי שקר ווכשילין צני אדם צהולאת זרע לצטלה כדאיחא צזחר צבוה ונקומות ושיעור הפסוק הוא כך אס צחקתי הלכו שחתי עוולים צחורה היינו צלילה וזה שאמר ושצצתם ואין ונחודף אהכס ונחלומות רעים לפיכך והשצתי חיה רעה מן הארץ דא איגרת צת ונחלת שלא הצוא לצבלל אהכס צשינה צחלומות רעים וצהולאת זרע לצטלה ע"י הדברי חורה שחלמודן קודם שכיצה ואס לא שמועו אל וגוי ולא חלמוד קודם שכיצה ותלכו עוני צקרי"י שחוליא זרע לצטלה צקשיו כחרגומו כנזכר ולא יכול יוסף להחאפק להודיע שגם צזה יס ונחלוקת י"א טיע ללמוד קודם שכיצה רק ונשכיות וסימוך ונעשה למועלה וי"א ללמוד דצרי אגדה קודם לימוד פרק ונשכיות העלה הכשמה למועלה וי"א ללמוד דצרי אגדה קודם שכיצה וכן הוא צכתצי האר"י ז"ל ודוגנות רחיה ונהיננח ונלאתי צזחר חזריע צההיא רציה שאומר שאציו לנוד עונו גי יייל צלילה חכונחא דאגדתא וירא שונים יולא ידי שתיין לימוד פרק אחד ונשכיות ודף אחד עין יעקב כמו שכתבתי שטונס חטא זה הוא צנים ונשחיתים ויוצן פסוק אי צישעיה אומר צנים ונשחית"י זרע ורעים עוצו את ה' קשיא אס צנים ונשחית"י ודאי עוצו את ה' נהירנח כד הווינח עליא דרשנו צצנת חזון צהפעורה על פסוק זה על מה שאמרו צמסכת שנה פרק כל כתצי לא כחצה ירושלים אלא צצציל שציו חלמודי חכמים ידוע ונה שאמרו רז"ל עד שצא רצי עקיבא ולימוד את ד' לרבות חלמודי חכמים :

(ט) אקדים עוד וזה שאמרו רז"ל צומכת טבת האי וואן דרמים רצון הוין ליה צנין רצון והנה על פי דברים האלה יהיה פירוש הפסוק כך צנים ונחיתים הוכיחם אוחס ישעיה שיהי להם צנים ונחיתים צביל שלא היו אזהבין תלמודי חכמים וזה וכה שעצו את הי ולא דרשו את הי לרצות תלמודי חכמים הוא הדין לא דרשו ואהבת את הי אלהיך לרצות ת"ח והיו שוכחין ת"ח ולכן היה להם צנים ונחיתים לפי שעצו את הי ולא דרשו את הי ועכבי ווכל ונגורתי הליכני קשיא יראתי את הי וגוי הו"ל לנויור וואי לשון דרשתי ואם פירושו וולשון חקירה חקרתי את הי מוצני ליי והכ"ל שיוצן הענין בחקדים אשרז"ל צומכת כחוצות כל הוצצה ת"ח אין לנכתו רפואה והנה דוד המלך ע"ה התפאר שיהי נזהר צוה לכבד ת"ח וכונסרז"ל גם כן צומכת וכות אמרו עליו על יתוספט וולך ישראל כשהיה רואה ת"ח היה עומד ומקפאו ומחזקו ומקסקו וכן עשה דוד ואז כצבא עליו חיזה לרה על ידי כן היה לו הללה וזה שאמר דוד דרשתי את הי ועכבי פירוש דרשתי וולשון דרשה רבה לומר דרשתי את הי היינו את הי אלהיך תירא דרשתי כמו שק"ל לרבי עקיבא לרצות תלמיד חכם ולא כמשמעות העומקוני שפירש ואז כבדתי תלמודי חכם ולא עשיתי להם ציון והיא שעמדה לי ווכל ונגורתי הליכנו היה לנוכחי רפואה וזה שאין כן את לא הייתי דורש את הי לרצות תלמודי חכם והייתי מוצה אוחס אז לא היי הש"יית מלייל אחי וכל ונגורתי כי חיזה עומק הוצצה תלמודי חכם דאין לנוכחי רפואה כאמור. ולאהבת הקדמה הואיל ואהא לידן כינא צה מלתא חדתא צתרייתא עדיפא ונקמייתא והוא ענין המוה מחדש מנלה עמוקות ויקרא אל ושה אל"ף זעירא גימטריא ר"ע והוא המוה ר"ע וואן דבר שניה ומה ראה הש"יית לקרב ר"ע יותר וון שארי תנאים ולדברינו יהיה כפשוטה אך צהקדים עוד וזה שאיתא צוהר וצגללכטי וצכני לוחות הצרית ויקרא וידבר הי אליו וואהל מועד על עסקי אהל מועד רצו לו חורבן צה"ע וטעם הדבר שהראה לו הש"יית כהצנו צספרנו הגדול צצריכות ואפס קלהו תראה כוונת הש"י היה כי על הקרבנות כפרה יש פתחון פה לצעל דין לחלוק ולומר לאכילה לריך לריך וקסיתת הדבר כהצנו פס שהש"י חריו צה"ע ווכה לא לאכילה לריך דאל"כ יקשה מאין כצכ"ל יהיה לו אכילתו ונחורבן צית הנקדש ואלך אלה ונחוררתא לא לאכילה ונחורבן צית הנקדש צביל צציוו ת"ח ועצרו על את הי אלהיך תירא לרצות ת"ח אליבא דר"ע כאמור והסתחא אור ספיר ויקרא אל ושה אל"ף זעירא גימטי רבי עקיבא רצו לו הש"יית אליבא דר"ע שק"ל את הי לרצות ת"ח אז וידבר הי אליו וואהל מועד לאמר על עסקי אהל מועד רצו לו חורבן צית הנקדש צביל שהיו הטאן צציוו ת"ח ולא דרשו את הי והסתחא אחי אומר אדם כי יקריב וגוי ואי אפשר לומר לאכילה הוא לריך דכסתר הוא זה ומה שחזינן שחורבן צית הנקדש מפני צציוו ת"ח דמאין יהיה לו כצכ"ל אכילתו אלא ונשרצ צית הנקדש איגלל ליה ונלתא למפרע

שבזון טבת הנקדש קיים שהקריבו קרבנות לא היה הטעם צביל אכילה אלא צביל טעמים אחרים כו"ש צספרינו הגדול צערך קרבנות וזהו תרלתי ודרש חדש אשר לא שערתי הראשונים והוא מוצא צסדר גיעין לראשונים ואחרונים שאלו לאור זרוע הא"ך לבחור צספר הגע עקיבא את צאל"ף את צה"א וקשיב צאל"ף וקיימך וגואלך צציר יעקב צציר אוחיות ר"ע וקשיא ר"ע וואן דבר שניה וואי רצו הכציה צ"י וגואלך צציר יעקב רבי עקיבא ונאלך תנאים הלא דבר הוא וכמו צר נחשבו והנה דרשתי על מדרש זה הרבה פשטים וכוונה פנים צפנים טונים ואחר כך נדפס ספר חדש ושמו נחלת טבעה ונאלחתינו גם כן צו ואיתי צדידיה ואני צדידי לדרכנו הוא כפשוטו כי ירוע מ"ש רז"ל צומכת יונא חיזה צעל תסוצה צחותו חטא את כן ומופני חטאינו בלינו ונארלכו שחלומי חכמים צזוכו את כן אכחכו צגלות צעלי תסוצה עליו לתקן חטאו ולכבד לומדי התורה ווני צראש ת"ח ו"ש הכציה וגואלך צציר יעקב ר"ע כסנקיים דצרי ר"ע ולדרוש את הי לרצות ת"ח כזכה לגאולה ולא כמו שעתה צדורות הללו הזמן עיע לצוה והחבל גשר גרוע דור תספכות טחה לעפר כפס לומדי התורה וצכלל וצפרע אין דורש ואין מוצק על זה דוה לבי וחשכה עיני ועל גאוי ורצני הדור עליהם לתקן הפגלה להגדיל תורה ולהאדירה ולחדש יוני לומדי תורה כימי קדם כל זה דרשנו צחלק השכי צדרשתי צתוכת ווסר ולא צחלק אי כי כר מלה ותורה חור חלק הדרשות הדין למעלה טעונס הולאת זרע לצטלה הוא שיש לאדם צנים רעים וזה שאמר הכתוב צנים ונחיתים על ידי זרע ונרעים שחוטאים צהולאת זרע לצטלה ועיין צצדה צוכים צתקוני חלות ו"ש על וגואלך צציר יעקב רבי עקיבא:

(י) מתקוני קרי הוא להתפלל תפלותיו צצכי ולעקה וזה כוונת הפסוק עני הי צעוטי רע לעקו וגוי פירוש פני הי צעוטי ר"ע וגוי הוא החוטא צחטא הולאת זרע לצטלה הנקרא רע כזכר ותיקונו לעקו וגו"ל להתפלל צלעקה וצצכיה כן תראה לי צספר קרבן טבת צכת צכשה פה צקהלתי הדרשן הגדול כוהור"ר צללאל ז"ל צסס האר"י ז"ל ולכן כ"ל דוד טהיה ראש הנחלקים חטא אדם והטאו טפגס צצרית הקודש טהיה תפילותיו צצכיה כו"ש כי טעוה הי קול צכיי עוד ונלאתי צספר הכיל סכל עונותיו טל אדם כרשעים על ונלחו טל אדם ונסתלקין צהגיע כטעם יחירה צצבת חן ונחוטא צהולאת זרע לצטלה טעון זה נרשם על המלח ואינו מנסלק אף צצבת וזה כ"ל כוונת הנדרש הוצא צחוספות צומכת כחוצות כיון צצא טבת אומר אדם פנים חדשות צא לכאן ואין לו פירוש כלל ולפי הקדמה הכזכר יהיה הענין כוין חונר כי ונקודס טטענע אדם הראשון וקין שהוא עשה תסוצה לא היה אדם עשה תסוצה על חטא שהוליא זרע לצטלה ואז היי החטא הנשאר צנולחו אף צצבת והיה אללו הפנים טל טבת וטל חול צצוה אלל כטטענע וקין טעשה תסוצה ואז הוא עשה גם כן תסוצה ואז כצצא טבת טאחר עשות התסוצה אור פנים חדשות צא לכאן כי ונקודס היה לו צצבת

הפנים שהיה לו בחול שלא נסתלק החטא והחולא חזל עכשיו יש לו פנים חדשות כשנסתלק החטא זה והפנים כמו צהר חטאים זה עלמו פשט הנודרש אדם הראשון פגע בקין אומר ליה וזה נעשה זדיכך אומר ליה עפיתי תשובה ונתפסרתי וייד אומר ונזמר סיר ליום השבת וכבר לווחו זיה קנאני דקנאני וזדרושם הארכנו כמות אופנים ופוסקים הראשונות הנה זאו וחדשות אבי ונגיד לדרך הנזכר דהא כי קודם עשיית התשובה לא נסתלק חטא הזה והפנים אז לא היה לו שמוחה עם זיאת השבת כי ונה יום ויומים חזל כשנוע וקין שעשה תשובה ועשה הוא גם כן תשובה ואז היה לו שמוחה כשזאת שבת נסתלק החטא והפנים זה שאמר ונזמר סיר ליום השבת היה לו שמוחה עם זיאת השבת ונעם הנזכר זה כראה לי הכונה מ"ש צפני לוחות הצרות דף ל"ט ז' החוטא חטא הזה יאמר צווידי שלו לך ה' ה' ה' וכלו צושת הפנים וקשי' מאי צושת הפנים חלא הוא הדבר אשר דברנו שאף צצנת יש לו הרשונה ועוון זה על הפנים ולא נסתלק ונזנו עד שעשה תשובה: (ח) **מתקוני קרי** לומר ד' ונזמורים מן ספר תהלים שבהם ק"י אותיות כמנין קרי עיין צסדר היום ויש כוהלין וקני לוחות הצרות ואף גם זאת ופוסקים למ"ש שדור היה תקון אדם הראשון לכן העמיד ד' ונזמורים על ק"י אותיות ונין קרי להורות שכונתו היה לתקן חטא אדם הראשון זה כונת הפסוק ונזמור ד' נחת שמוחה כלזי ונעת דגנס ותירושם רבו צשלוס יחדיו אשכבה יאישן נקדים ונה שכתוב ונזמור זה רגזו ולא חחטאו אמרו כלצצכם על ונשכצכם וגוי איהא צספר חרדים צמלוי התלויות צפה דף מ"ה צסס הירושלמי וצסס ספר המנהיג ליטן צלילה ונהוד דצרי תורה או קריאת טעם ולא יפסיק צדצרי החול שחאמר אמרו כלצצכם על ונשכצכם וייד ודומו קלה ואחיא ונהא דתבי רצנן צנוסכת צרכות שחאמר וצצב ילין כל יפקד רע ר"ע דייקא הגומר קודם שכינה כל יפקד ר"ע כילול ונהולאת זרע לצעלה הנקרא רע כחצתי זה להורות שאף זה תיקון קרי להכלל ונחטא זה והנה צפסוק זה קשיא נחת שמוחה כלזי וקשה ראובן צשמוחה שנועון מאי איכפת ליה כנשאריז"ל כהירא כד הוכח גליא כי ידוע דוד ה"י מן הנרדפין אכשי דורו וליכני הדור שמוייד היו עמו צמחלוקת וה"י להם שחאה גדולה על דוד נקדים עוד גמרא צנוסכת צ"ו פרק הנוקבל חא טעם י"ג דצרים כאמרו צפת של שחרית וקיתון של מים פירש"י צמקוס שאין יין שכיח אחד ונהא מוליא הקנאה ונכניס אהנה וזש"ה נחת שמוחה כלזי ונעת דגנס ותירושם רבו כי על ידי שיש להם פת של שחרית ויין שמוליא הקנאה ונכניס אהנה ואין להם עמי ונחלוקת וכו' צשלוס יחדיו אשכבה ואישן שיש להם עמי שלום חזל לדרכינו יהיה הענין צצדי וניזמורים רנו דוד על תקון קרי ומלורף לזה ונה שכתבו לנעלה שהטיפת זרע הם כמו פירורי הפת וכמו וי שאינו נזמר צפרורי הפת וציא רעצ ועניית לעולם כן וי שמוליא זרע לצעלה וציא רעצ ועניית לעולם כתבו שדור תיקון חטא זה וזכה וזיכה את הרבים ותמיד היה נוכח צני דורו על חטא זה

זה שאמר נחת שמוחה כלזי ונעת דגנס ותירושם רבו כי כשיש להם הרבה דגן ותירוש שיש להם שובע אם כי אומדנא דנוכח שאין צידם חטא הולאת זרע לצעלה ואפשר דהא שנכנסו דצריו צאנס לתקון חטא זה ולכן היה לו שמוחה ותני והדר מפרש צשלוס יחדיו אשכבה ואישן רנו קהוא והס שכתבו צלילה צשלים מן ליית קלא תצא להם צחלוס צלילה להכשילן חטא הולאת ז"ל והראה לנו דוד על כל זה צמוזמור ד' שהוא תקון קרי ככזכר:

(ב) **עוד** ונתקוני קרי ללמוד ונשניות ונה עוב ללמוד ח"י פרקים וי ססיפק צידו כגד ודת יקוד ספוגם חטא זה ונרת יקוד נקרא ח' ככודע ליודעי חן ועיין כחצני האר"י ז"ל וז"ל כראה לי אחד מן הטעמים על מדרש פרשת לו אין הגליות ונתקבלות חלא צזכות עוסקי ונשניות וקשיא למה צשציל עוסקי ונשניות דוקא חלא הוא הדבר אשר דברנו כי ידוע שאריכת הגלות הוא נוכח זה לזה ארז"ל אין הגליות ונתקבלות חלא צזכות עוסקי ונשניות כי אז יש לחטא הזה תקון ואז נזכה לגאולה וזדרושים הארכנו צציאר ונדרש זה:

(ג) **ותיקונו** וי שהו"ו צעל תורה סירגיל עלמו ללמוד סודות התורה כן מלאתי צספר לצ חכמה וז"ל כ"ל ונה שאיחא צזוהר שיגלה חליהו הנציה זל"ל צעקצי יומא דנשיחא ויגלה סודות התורה כי הוא לכוננה שאמרתי כשנתקן חטא זה אז נזכה לגאולה כי נוכח חטא זה הוא אריכות הגלות כי שפחה תירס גצירתה ותקון חטא הזה על ידי סודות התורה, לכן צעקצי יומא דנשיחא יגלה סודות התורה כדי שיולא הארץ דעה כמים לים ונכסיס ללמוד סודות התורה ולתקן חטא הזה כדי שזכה לגאולה. ולא יכול יוסף להתאפק להודיע ונה שדרשנו על ונה שאיחא צספר ונגלה עמוקות עליה למרוס סצית סצני סצ"י נוטריקון שנועון צן יוחאי ראה זה חדש והוא קשה הצנה שנועון צן יוחאי ונאז דכר שנויה ונהא ראה לקרב שנועון צן יוחאי יותר ונשאר הנאים ואנורחי"י חלא דצר הוא ולהצין זה נקדי"י הקדמה רמה ונעולה ויקרה וכל סגולה ונפטר תולדות כח פרשת תרומה התורה ונכירה ונחכה ונכירה הוא הנגלות של תורה וקוד הנסתר הוא ונחכה כי על זה אמרו המלכ"י תנה הודך על השניים היינו הנסתר של התורה וסודותיה ישארו לנעלה והס"י"ת נתן אותם צנותה לישראל הנזכר צפרשת ונשפטי"י וידוע הקדמה הנפרס"י שזה ונשה היה תקון אדם הראשון וכמו שכתבו הנפרס"י אכני חלתי אציך צפרשת שנוות וזה כ"ל קוד הפסוק ותרא אותו כי עוב היינו ראתה תקון חטא אדם הראשון שהוליא זרע לצעלה הנקרא ר"ע והוא איהו עוב ויתקן חטא זה והטיצו אשר דצרו רז"ל צנוסכת סוטה ותרא אותו כי עוב וילמד שראתה שכינה עמו, כי ידוע וי שחטא זה צידו אינו זוכה לראות פני השכינה כדאיחא צזוהר וצפני לוחות הצרות וזה שרמזו רז"ל כי עוב וילמד שראתה שכינה עמו כי רמזו לנו צכי עוב שייתקן חטא אדם הראשון שהיה רע והוא יהיה עוב ולכן ראתה השכינה עמו כי יתקן חטא זה של אדם, ולכן כשנולד ונשה היתה יוכד צת ק"ל סנים להורות

שנחה יתקן וזה שקלקל אדם בק"ל שנים בחטא הזה כדאיתא בכתבי האר"י ז"ל וזה סוד עליית למרום שצ"ח שבעון זן יוחאי שהוא כלל קודות התורה אשר יגולה לעתיד על ידי שבעון זן יוחאי לזה זכית לקבל למעלה וזה שאמר לקחת ונתתם היינו התורה שהיא ונתתם והוא הכסתר לקודות התורה אשר יגולה על ידי שצ"ח שבעון זן יוחאי לקחת כשעליית למרום וזכית להם בשביל שאתה תקון אדם הראשון לתקן חטא זה ויני שאין חטא זה צידו זוכה לקודות התורה וזה כוונת הפסוק תהלים כ"ט קוד ה' ליראיו וצריטו שמודיע אליהם ענין הצריח לשגורו ונחטא הזה אז יזכה לקוד ה' לקוד התורה :

(יד) מתקוני קרי לקרות בכל לילה קריאת שבע של האר"י ז"ל כמדפס בשערי ליון ואשרי להזוכה לקרות אותו עם כל הקודות והכוונת הזכר בכתבי האר"י ז"ל ולכן כ"ל שאמר דוד בנזמור ד' סידר על תקון קרי כזכר אמרו בלצנכי על ונשכנכי שר"ל למדו וזה לקרות קריאת שבע קודם שכיבה שזה הוא גם כן תקון קרי ועיין בספר קטן דברי דוד וזה שכתב בספר חרדים ללמוד תורה ולקרא קריאת שבע כי שניהם תקון קרי שלא יצא אדם בשכיבה לידו חטא זה וכזכר למעלה ולכן דרשתי שגם הכס"י יקראו קריאת שבע הכדפס בצענטש"ן כי גם הם ככס"י בחטא זה ע"י שידן דכורין כזכר למעלה :

(טו) ערך ונתקוני קרי ידע אינט בעלמו אי לדיק אי רשע שחטא זה צידו ריגיל עלמו לומר דבר יום ציונו וצליה וידוים ועיין בשפתיה כהן פרשת נשא ועפ"י דרשנו שזה כוונת הפסוק צפרשת נשא איש או אשה אשר יעשו וכל חטאות האדם והטוודו והוינן מאי חטאת האדם חטא אדם ונצטי ליה או ונה היה הנקרא חסר אם היה אומר איש או אשה אשר יעשו חטא והטוודו ונצטי ליה אזל לרכיכו יהיה הענין שרונה התורה צוילת האדם בה"א הידיעה לרנוז איש או אשה אשר יעשו וכל חטאת האדם איש או אשה דייקא כונו שכתבנו שגם הכס"י ככס"י בחטא הזה וזה שאמר וכל חטאת האדם האדם הידוע אדם הראשון שחטא בחטאו בהולאת זרע לצטלה אז והטוודו יריגיל עלמו צוידוים וצמוסר על חטא הזה וצדורש פרשת נשא חל"מי לפ"ק דרשנו כי זה כוונת הסמיכות איש איש כי תשטה אשתו כי לפעמים וני שחטא בחטא הזה וכשתקע צו שלא עשה תשובה כדבקה צו שידית אשר ונשנש עמה והוא אשתו ונשנש וצוגר באשת כעוריו ופורש עלמו ונמנה ואשתו קוצרת שהוא ונזכה עם כמים אחרים וגם היא ונזכה תחת צעלה כמו שאמר רז"ל איהו צקרא ואיהי צבול"כא כונו שפרשו המפרשים ז"ל על כי פתח ריש לקיש צסועה עיין בכלי יקר על התורה באופן שמקושרי ונחוצרי הפרשיות זה בזה פרשנו איש או אשה אשר יעשו וכל חטאת האדם הנרונה על חטא אדם הראשון שחטא בהולאת זרע לצטלה אשר על ידי כן נגייע וזה עוד חטא איש איש כי תשטה אשתו כאמור וצוידו שישאר האדם בכל יום יאמר אלתינו וכו' עד אזל אהנו ואצותינו

חטאנו כן הוא צקידורי הספרדי וצקידור האר"י ז"ל. אשננו צדכנו טפלונו עקר ונרונה ויכוין טפלונו לשון חיבור דהיינו ע"י חטא הזה הגדול והסודר ונעפל ונחצר יחד ועושה זיווג לשקר הוא ס"נו ונרונה לילית צה זוגו אשר תמיד ע"י המעשים טובים אלו עושים זיווג צקדושה ת"ת ונלכות ולקטורה אחרת ס"נו ולילית אין להם זיווג ועליהם כתיב יתפרדו כל פועלי און שיהיה תמיד פירוד צין ס"נו ואשתו כי כשיש להם זיווג אין קיום לעולם ופני קטרוגם ועל ידי חטא זה צעו"ה עושה האדם חטא טיפול והיבור וקשר לשקר ונרונה לס"נו וצת זוגו לילית ריש קטרוגים גדולים למעלה על ישראל עיין בספר חסד לאברהם וכן דרשתי צקהלתי לוור צכל הוידים טפלונו עקר ונרונה ודרשנו עוד בנחכת ווסר שזה כונת הפסוק כלור לשוכך ורע וספתיך ודבר ונרונה צלתי קיטיח פירוש הפוס קכך כי צבר כתבנו למעלה שנסקנת הנקוצלים צפה אחד שצריח הלשון וצריח המעור הליון זה צזה הנדבר לשון הרע יצא לידו חטא הולאת זרע לצטלה ואז תיקונו לוור וידוים ונחויי צ לוור צוידו טפלונו עקר ונרונה כאמור וזה שאמר הפסוק כלור לשוכך ורע ונדבר לשון הרע אז וספתיך ונדבר ונרונה לא אליטרך לוור צוידו עקר ונרונה כי לא חטא בהולאת זרע לצטלה כשלא תדבר לשון הרע ולא תעשה זיווג עקר ונרונה סמאל וצת זוגו לילית זה עם זה כאמור וזה כ"ל כוונת ונקדרי התפלה בקיום תפלת י"ח אלהי כלור לשוכי ונרנו וספתי ונדבר וכו' וכפטי כעפר לכל תהיה פתח לצ"י צתורתך וכו' קישור הצדריים יהיה בהקדמה ידוע :

(טז) ערך ונתקוני קרי הוא שיצחור האדם צמדת הענוה ולא יתגאה כנו שכתב צעל קילור ראשית חכונה לטכנו תדרשו וצחת טונה וזה כ"ל שאמר דוד בנזמור קל"ח ה' לא גצה לצי ולא רנו עיני כונו שכתבנו צדוד היה תקון אדם הראשון והיה ונתקן חטא אדם הראשון וחטאו הוא שפגם צאות צריח קודש והתקון שלא יתגאה האדם לכן צחר דוד צמדת הענוה וזה שאמר לא רנו, לכן אמר הנזמור הזה צכ"י קל"ח גימטריח סמאל ש"ס כושך הגאווה על האדם, ונשס כושך חטא הזה הזכר ועיין בכתבי הא"י ז"ל וצורף לזה צבר כתבנו למעלה, ונתקן חטא הזה זוכה להצין קודות התורה וידוע תורה ה' הוא קודות התורה וקתם תורה הוא הנגלה כי צמתצתא עילאי צעולם האלילות שס הלימוד קודות התורה והלכה פקוזה, וצמתצתא תתא של ונעטרון צעולם הילירה שס הלימוד צנגלה וצמתצתא חיקור והיתר עוונתה וטהרה כדאיתא צזיהר חדש כונו שהארכנו צדרוזה וצפרטיים צציהור המדרש צצעה קעלה ונשה למרום שבע שש"ת אמר אליעזר צכי אומר פרה צת שמים והוינן צה למה אמר הש"ת אליעזר צכי ונה היה חקר אם היה אומר אליעזר אומר פרה צת שמים ופירשנו צקלרה כי איתא צזיהר צרינו צצעה ש"ישראל עוסקין צקודות התורה נקרא"י צכיס וצן כל אולרות אציו צידו וכשעוסקין צנגלות התורה נקרא"י עבדים, וציד יוסף פרשת חקת איתא חכמים האונורי"ה פרה צת שלש ונדרי"ה ונגלה של פרה

שהטעמי תנח האם ותקנה לואה זכה ואיתא בגמרא דצבורות פרה אינה מוליד רק כשהיא בת ג' שנים ורבי אליעזר שאומר פרה בת שנים ונדבר ונכתב על הפרה ע"ש וזה שאומר הגדרת צעמה שעלה ונסה לנורם טווע הקציה אומר אליעזר בני פירוש אליעזר הוא בני טעוק צקודות התורה תדע דהא אומר פרה בת שנים וזוה הוכחה שנדבר נכתב על פרה דאם לא כן לפי הסגלה תנח אם ותקנה לואה זכה ולריכה שתלך ולריכה שתהא בת שלש שנים כאומר לכן אומר ונסה ימי רלון שהיה זה ויולא חללי לפי שהוא זכה להצין נכתב על הפרה שהיא עיקר התורה וכמו שכתבנו לנעלה על טצית שבי שצחר צטועון צן יוחאי לפי שהיה לו הסגה גדולה נכתב התורה וקודותיה כאמור:

הדרך לפירוש יהי רלון שזכרנו והוא דרך זה שאנו נתפללי חללי כלור לטובי ורע לדבר לשון הרע או שלא לחטא צהולאח זרע לצטלה ולו הכלור שפתי ונדבר ונראה דהיינו להרבות צוידוי ולומר צוידוי טפלו סקר ונראה טעמיה זיווג צין סמאל סקר לצח זוגו לילית הנקראת ונראה ואל חטאיה ח"ו אז נקשתי וכפסי כעפר לכל תהיה ולו ע"י מדה העונה ים תיקון על חטא זה גם אם חטאיה פתח לצו צתורתך או להקדמת שהחטא צחטא זה מוכעיי מוכנו קודות התורה תורתך דייקא ותורה ה' הוא קודות התורה או להקדמת צעל תורה יעסוק צסודות התורה כאומר ולאהבת ההקדמה הוא שאומר פתח לצו צתורתך שהיא קודות התורה כאלוהה ההקדמה צחתי להודיע ונה שדרטנו והדטנו צדרוש פרשת צהעלתך תל"ע לפ"ק צפרשת וידבר נמים ואלהן צנשה על אודות האשה הכונית אשר לקח וגוי והאיש ונשה עכיו מואור וגוי לא כן עבדי ונשה צכל ציתי כאון הוא איתא צתרגום גליתו לו קודות התורה עיין צפירוש וכן איתא צמדרש ילקוט גליתו לו ונה לנעלה וכו' וקטיא צגוה לנה הס"י אומר טצח של ונשה שהיה עכיו דווקא כאן יותר ולא צמקום כאן להצין זה נקדים נמים ואלהן רלו לתלות טייכת לצצח הזה לאומר דוקא כאן להצין זה נקדים נמים ואלהן רלו לתלות צוקי קריקי צנשה ולהטיל מוס צקדטי לפי דברי התרגום טכי שפירש אשה כונית מלכה כוש טעיונא את צרית קודש ובעל צת אל כנר וכל ציאה שאינה צהיתר נקרא הולאח זרע לצטלה הס"י סתר דצריה אף לפי צצרתם היה לנשה על זה תקון והאיש ונשה עכיו והענוה הוא תקון קרי ואין אומרי לצעל תצובה זכור מנעשיך ראטוני ולא היה להם להזכיר חטא מלכה כוש גם סתר הס"י דצריהם ונעיקרא דרינא פירכא שלא חטא כלום צלקיחת מלכה כוש וזה שאומר הס"י להם האיד חטא צלקיחת מלכה כוש ופגם צרית קודש הלא צכל ציתי כאון הוא טגליתו לו קודות התורה וניי שחוטא צחטא זה מוכעין מוכנו קודות התורה:

וזה כוונת התרגום טכי צפרשת כשא יצרכך ה' וישמרך ון לילית ושידין יאר ה' פכיו אליך וגוי יגלה לך רצין דאורייתא וקטיא קטור הדצרי זה צזה ולדרך הכזכר הוא כפוטווי וישמרך ון לילית שלא תכטיל אתכם צהולאח

צהולאח זרע לצטלה, אז יאר ה' וגוי יגלה לך רצין דלוי דוק ויכ"י צהיפוך החוטא צחטא זה מוכעין מוכנו קודות התורה כאמור:

(יח) עור ותקוני קרי שהיא ורגיל צפונא דאיניש לומר פסוק אור זרוע ללדיק וליטרי לצ שונחה ויכוין אור זרוע לצדיק ס"ת הרע, יוד הו ויו הו אלה הו יוד הו ע"ה גיוטריא ללדיק ויכוין לקרוע הקליפות ע"י סם קרע להעלות וקליפות אותם טפות שיאלו לונגנא וליטרי לצ שונחה (כמו שכתבנו לנעלה) ון היקוד הנקרא טוב שהוא סוף סיבות ליטרי לצ שונחה ס"ת גיוטריא י"ז ויין טוב אף שכתב כן האר"י ז"ל לומר פסוק זה ליל יום כפורים צכל כדרי וכל מקום המוכין לכל זה צכל ימות השנה לא הפסיד: (יט) עור ותקוני קרי לומר צתפלה י"ח תקע צטופר וכן ע"פ הכוונה שכתב האר"י הוצא צטערי ליון יעתיק כל אחד צסידור טלו:

ועל פי ונה שכתבנו לנעלה שעל ידי חטא זה עכיות ורעצ צא לעולם יוצן קישור וחיצור וסדרי תפלותינו צרכות אלו זה אחר זה צרך עלינו אח השנה וכו' תקע צטופר, (ועיין צטור א"ח) וקישור הדצרים להקדמה הכזכר הוא כך צרך עלינו אימות יקוים צרכה זו תקע צטופר וכו' צכל ויי שחטא צחטא זה יתקן חטאו ועיקר התיקון צרכה זו תקע צטופר כאומר ותקון טכי כמו שכתבו להרבות צכל יום צוידויים ולומר צוידוי טפלו סקר ונראה שעל ידי חטא זה עושה החטא זיווג צין סמאל ולילית אשתו וגורם קיטורגים גדולים לנעלה, וזה כ"ל כוונת דה"ע צתהילים י"ז האזינה תפלתי צלא שפתי ונראה שאין אכי אומר צוידוי סקר ונראה וטכי והדר ופרש לפעולת אדם אשר צצח צדבר שפתיך הוא אדם הראשון שהוא יליד כפיך ונה סקלקל הוא צק"ל טנה צהולאח זרע לצטלה אכי שונתי אורחת פריץ, תקנתי חטאי כזכור לנעלה:

(כ) עור ותקוני קרי שיתחונם האדם צעטיית המלות הצאה לידו וצפרט צעשותו המלות על פסח שיתעסק האדם צהן ויזיע צלישתן וצעטייתן וצאפייטן אותה הזיע הוא אחד ותקוני קרי עיין צכתצי האר"י ז"ל וצטונש חטא הזה שאינו עומד לתחיית הנשים והנשמות סהוסחתו ע"י זרע לצטלה לוקח לילית וצאה לילדים הנולדים לאותו אדם ונחיים כשהם קטנים עיין צספר לצ חכם דף וי"ד א' צזה ונחורץ הקושיא ים שאמרו צעון כדריי צנים ונחיים כשהם קטנים וצגמרא אמרו צעון כדריי צנים ונחיים כשהם קטנים אזל לפי שכתבנו כראה לי מר אומר דאור ונר אומר דאור ולא פליגי דהא כתצתי לנעלה הכודר ואינו וקיים עונכו שיצא לידי חטא הולאח זרע לצטלה, ואז לוקח לילית אותן כשמות וצאה לילדים הנולדיי ונחיים כשהם קטניי וזה סוד קוחטי ילדים שוחטי ילדים עיין צקילור ראצית חכמה גם צצציל חטא זה הלדיקים ונחיים כן טמנתי הקדמה זו ון הגלון הרצ כנשהור"ר ילחק אצ"ד ור"ע דקסלתינו צטם האר"י ז"ל וכראה לי דאל זה כוון החסיד צעל טכי לחות הצרית אומר צוידוי הגדול על שחטאיה וגרונתי ויתת הלדיקים היינו על חטא זה הולאח זרע לצטלה, ולכן כראה לי ונה טוב ויפה לומר צוידוי על חטא שחטאיה לפכיד שחולאחי זרע לצטלה וגרונתי ויתת הלדיקים והנה צצנת תל"ח צפרשת אחרי ונת וקדושים דרטנו

לפי זה המדרש שמתו בני אהרן קצת שלא נשאו נשים וחלו בגמרא דקנהדרין
 ומשמע מזה שאמרו ותי ימותו שני זקנים הללו ואנו כנהוג אחריהם שררה
 ואפשי פלוגתא לא מפשינן להבין זה נקדים מ"ש רז"ל אמרו לכן עזאי למה
 אין אתה עוסק בפריה ורביה אמר להם כפשי חסקה בתורה והנה גמרא זו
 המורה עיין בשני לוחות הצריה כי לכאורה תשובה בן עזאי כמעט לו בחיטין
 והורה לו בשעורין וכמו פתח בכד וקיים בחציות דקציעה וכי צטביל כפשו
 חסקה בתורה לא יעסוק בפריה ורביה אהמחל וכי נתנה התורה שיעוריי
 לדברים וני שאינו עוסק בתורה ישא חסה וני שעוסק בתורה לא ישא חסה
 והנה צילדותי אחרתי נחפזי על הקדמה לקוטה וקספר הולך תמים וקספר
 מקור חיים כל מי שאין לו נשים וזיקים רודפי אחריו נקדים עוד ונאמרינו
 על פסוק לולי תורתך טעשוני אז אצדתי צעניי טעלתי קושיא חפסוק הוא
 בהקדים מה שאמרו רז"ל צמסי צרכות כל העוסק בתורה וזיקין גדלין ומנו
 נקדים גמרא צערי פקחים צועטה רב אציי רב פפא פירסי קטב ורירי
 טולט דוקא צעני וזה כראה לי פטטיה דקרא גלתה יהודה ונעוכי כל רודפיה
 הטיגוס בין המלריי רז"ל על קטב ורירי המושל וקצעה עשר צמוז
 עד אחר תשעה צאז וזה כ"ל גלתה יהודה ונעוכי שהיה להם עניות לכן כל
 רודפיה הטיגוס בין המלריי זה קטב ורירי הטולט דוקא צעני על פי הדברים
 האלה יהיה פירוש הפסוק כך לולי תורתך טעשוני אז אצדתי צעניי עיי
 קטב ורירי אך ורק עיי תורתך שהוא טעשוני ואז כל העוסק בתורה וזיקין
 גדלין היינו ע"כ לא אצדתי צעניי עיי השד קטב ורירי המושל צעני ומורק
 לזה נקדים מדרש רבה בפרשת וארא כל העוסק בצרכי לצור ומטבח תלמודו
 והנה על פי הדברים האלה יהיה פירוש המדרש כך לא ונתו בני אהרן אלא
 צטביל שלא נשאו נשים אך על זה יש לומר דלמא יש להם תירון על זה
 כבן עזאי כפשי חסקה בתורה לזה אמר המדרש לא ונתו בני אהרן אלא
 צטביל שאמרו ותי ימותו שני זקנים הללו ואנו כנהיג שררה וני שיש לו
 שררה ומטבח תלמודו וקשיא אם כפסס חסקה בתורה למה צקשו השררה הלא
 ישבחו תלמודם אלא כפסס לא חסקה בתורה אייב קשיא למה לא נשאו נשים
 הלא אין להם תירון כבן עזאי כאמור ולרכיכו יהיה הענין כנאון דאמר
 לא ונתו בני אהרן אלא צטביל שלא נשאו נשים כי וזיקים רודפים אחריהם
 ואין לומר תירון כל העוסק בתורה וזיקין גדלין ומנו דהא מזה שאמרו ותי
 ימותו וכו' ואנו כנהיג שררה ישבחו התורה והאיב המזיקים ירדפו אחריהם :
אבל לדרכינו יהיה הענין כי אמרו רז"ל אל תציה עלונך לידי חשד וכן
 אמרו רז"ל הרולה ללמוד צטהרה ישא חסה והח"כ ילמוד תורה והנה
 בזה שלא נשאו נשים הציאו עלמן לידי חשד חיי צמעה הולאת זרע לצעלה
 אף שצמעה קדושים היו צוודאי לא חטאו כלל צמעה זה חס לזרעיה דאצא
 לא ניחא למרייהו למימר הכי מיימ למיחט צעי הילכתי הדור היה להם פתחון
 פה לצעל דין לחלוק לפטיל מוס צקדשים ולומר טעבל כן לא נשאו נשים
 לא וראו מה עשו לכני הדור לנעסה וחטוהו צאשת איש ויי לנו גדול ונעסה
 ותלו

וחלו צו צוקי סריקי אם צארזים כפלה טלהצח מכל סכן שליכתי הדור חשדו
 כן לכדצ ואציהוא וזה כ"ל כוונת המדרש על פסוק אציד הראשון חטא ומליכיד
 פטעו צי אציד הראשון חטא זה אדם הראשון ומליכיד פטעו צי זה כדב
 ואציהוא עיין בחיצור לקח טוב וקשיא קיסור הדברים זה לזה והנה המדרש
 הזה הוהיל ואחא לידן לא יוכל יוסף להחלפק ונלהודיע ויה שדרשנו פרשת
 שמיני תלי"ח לפ"ק והוא ידוע מה שאמרו רז"ל לא ונתו בני אהרן אלא מזה
 שטוויי יין ככנסו נקדים עוד הקדמה מכתבי הארז"ל כדצ ואציהוא היו
 צקור גלגול כילון כממה וקין וזה קוד עומאים לכפס אדם שטיי הכפס מאדם
 הראשון ועיין ציד יוסף שמיני וצלרור המור וזה קוד צאדם גדול יתקדש
 הציה ולא אמר צלדיק גדול או צאיט גדול רמז עס תיצת צאדם גדול על
 אדם הראשון וזה קוד אדם כי יקריצ ולטיעה רש"י רמז על אדם הראשון
 שלא הקריצ מן הגזל ולטיעה שאר מפורשים רמז התורה על מיתח כדצ ואציהוא
 שטיי פלב גופא ושניהם היו אדם אחד סיחחך הציה וקרנן הראשון יהיה
 אדם ולא צהנה והכל אחד כי הם היו כפס מן אדם ואיב כחקדש הציה עיי
 אדם הראשון ולדקו יחדיו דצרי רש"י ודצרי המפורשים כי הכל אחד אדם
 הראשון וקין והצל ידוע מה שאמרו רז"ל צאדם הראשון סחצו לו ענבים
 וסחו יין אך אדם היה שוגג על החטא סקצר וקיבל עליו שלא לאכול מן
 העץ הדעה אצל לשתות ויותר כי שתייה לאו צכלל אכילה וכמו שדרשנו
 צדרושים וצניחור המדרש אשר הוצא צטליה וצאחר ספרי מקובלים צענה
 שחטא אדם הראשון פרהה ומנו אות **א** וכשאר **ד** סכאמר וכרגן מפריד
 אלוק והוינן צה למה אות אלף דוקא פרהה ומנו יותר מן שארי אותיות
 של אדם ופרשנו צקצרה כללו מהשיעה צמסי עירובין וקסכת טצועות הא
 דילפינן שתייה צכלל אכילה סכר סכר מזייר חסוקי הסקו לרב יהודה דלא
 צצירא ליה גזירה טוה סכר סכר מזייר שתייה צכללה ומ"ל ותיירו דס"ל
 כירושלמי סכתוב לא תאכלו כל דם היכי דמי אי קרוש והא חני דם טהור
 קרוש אינו לא אכילה ולא שתייה אלא טהור ללול הוא משקה וכתיב לא
 תאכלו ש"י שתייה צכלל אכילה והנה על פי הדברים האלו יהיי פירוש
 המדרש כך צענה שחטא אדם הראשון ושהה מן ענבים שחטו לו ציקש
 להכלל עלמנו ולומר תירון שלא עצר כלום כי נאמר לו מכל עץ וגוי ומעץ
 הדעה לא תאכל והוא לא אכל כלום אלא שמה ושתייה לאו צכלל אכילה
 ולא שמייע ליה כלומר לא צצירא ליה דילפינן סכר סכר מזייר כי ס"ל כרי
 יהודה אז פרהה ומנו אות **א** וכשאר **מ** ומנו **ד** להורות לו טמן דם ילפינן
 ששתייה צכלל אכילה כמו שאמרו למעלה וידוע מיי שחור נשמה צקור הגלגול
 עליו לחקן מה שראשון קלקל לכן שלא כדן עשו כדצ ואציהוא שטחו יין
 שתייה להם לחקן מה שקלקל אדם הראשון שחטו לו ענבים ושמה יין והנה על
 פי הדברים האלה יהיה פירוש המדרש כך אציד הראשון חטא זה אדם
 הראשון שחטא היינו שוגג צאומר מותר סקצר ליה שתייה לאו צכלל אכילה
 כי לא אכל מעץ הדעה רק שמה אצל מליכיד כדצ ואציהוא פטעו צי שטיי

פשיעות ממש כי כשראו שנענש אדם ע"י שטתה יין היה להם לתקן ולשפור
עלמון וכן היין שלא יהיו שחויי יין :

אבל לדרכינו החטא היה שלא נשאלו נשים והיה ע"י כן פתחון פה לצעל דין
לחלוק שחטאו חוץ ונחטא זה בהולאה זרע לצטלה והם היו נפט אדם
הראשון והיה להם לתקן וזה שקלקל אדם הראשון והוליא זרע לצטלה בק"ל
שנים זה שאמר המדרש חז"ל הראשון חטא צנה סהוליא זרע לצטלה בק"ל
שנים ומלי"ך נדצ ואציהוא שהיו נפט אדם ועליהם היה לתקן פשעו ולא
נשאלו נשים שיש חשש עזירה של הולאה זרע לצטלה :

(כא) **עוד** ותקוני קרי של בני עליה והוא קודם ונחמו ללוות שלא יעשו
צניהם לניה אחר ונשתן אל הקצרות כדי שאותן צנים הצאים
ונטיפות הולאה זרע לצטלה לא ילכו אחרו ג"כ ויש שנוספין להחריס בחקיעת
סופר שלא ילכו אחרו צניו וישארו צניהו ויש מוספין עוד ללוות ששערה
אכשים לומדים יעצלו עלמון ויהעסקו צעורה שלו וישאו ונחמו ג"כ
עד הקצר ויתעסקו הם בקצורתו בכל דבר ולא יגע צגופו פוס אדם אחר
ועיין בשל"ה וצפמר טעונו מלוח לר"ע הצבלי ויש מוספין עוד לעשות
להם על הקצרות שצעה הקפות ולקרח בכל פעם והיה כועס ופסקו ולבני
הפלגשים אשר לאצרתם נתן אצרתם ונחכות וישלחם ועל יחוק צנו צעודנו
חי קדוה אל ארץ קדם ועיין צפמר לכור העור כל זה תועלת להמת סיפרשו
מונוו ארסון צנים שדין ומיזיקן :

(כב) **עוד** ותקוני קרי לאכול סיורי פירורי המוליא כן שנעתי נחכס אחד
צס חכמי וקוצלים :

(כג) **עוד** ותקוני קרי לאכול בכל מיני עכווגין ליל צצח ולגדל יחומים צחוק
ציתו עין צקילור ראשית חכמה :

(כד) **עוד** ותקוני קרי להיות מן עשרה הראשונים לצא אל צית הכנסה
להתפלל והוא תמוה עד נאחד עשרה הראשונים ונאן דבר טניה

אלא הוא הדבר אשר דברנו כי זה אחד ותקינו וצדקו כתיב ואנשי קדום
רעים וחטאי וידוע רעים נקראי החוטאי בהולאה זרע לצטלה כנו שכתבנו
למעלה בהקדמות ולכן אצרתם טען וזה שחטאו בהולאה זרע לצטלה וזה
תקונם להיות מן עשרה ראשונים לכן טען אולי ינאלחו קס עשרה היינו מן
עשרה ראשונים אם כן יש להם תקון על החטא ולכן אמר חילי להמית
לדיק עם רשע ידוע הקדמות הזוהר פרשת נח לדיק נקרח וי שאינו חוטא
בחטא זה ולכן זכה יוסף שיקרא טנו ציטראל יוסף הלדיק כי טמר צרות
קודם וכן כתיב צנח נח איש לדיק לפי שלא חטא בחטא זה או חטא ותקן
אותו ע"י שהיה מן עשרה ראשונים כאמור ולקצר חני לריך וצדרושיי הארכו :

(כה) **עוד** ותקוני קרי להיות כזה צמלות תפילין כי הוה הכאמר צאלו
שקול כחות צרות ושמירת שבת ויום טוב צתקוני זוהר דף ג'
ועיין צקילור ראשית חכמה לזה אחד מן הטעונוי שנתן הסס יצחק לישאל
מלות תפילין צמלריי כמפורש פרשה צא כי גלות מלחיס היה לטור חטא
אדם

אדם הראשון שחטא צזה ואחד ותקונו היה תפילין ואז ילאו ונחם לחירות
עולם זה טעם הסמיכות והיה ללות על ירך וגוי והי צטלה פרעה וזה לוח
פרעה על זה לוח טראה שיש צידם מלות תפילין שהוה תקון קרי ותקון
חטא אדם הראשון ועל ידי כן ילאו ונחם לחירות עולם זה כראה לי כוונת
הזוהר ויעש לאדם כמות עור הם התפילין כי כוונת הש"י היה שיהיה לו
על ידי כן תקון על חטא קרי שחטא צו כנזכר למעלה :

(כו) **עוד** ותקוני קרי לצחור צמדת עונה כמו שכתבנו למעלה וכן מלאתי
צתשובה ונהר"ם צן צרוך צסופו צתקוני תשובות טנוי שחטא יצחר צמדת
הענוה ולכן כראה לי דרשו רז"ל צחולין פרק כיסוי דם על פסוק כי לא
נורוצכס חשק ה' צכס כי אחס הנועט צצביל שחתי ונועטין חת עלמוכס כי
צחא תקנת חטא אדם הראשון שחטא צזה על ידי הענוה אחד ונכ"ד דברים
טוונדין עליהם הוא ונקשה עלמו לרעה טנחריטין אותו ד' של מעלה ואין
הפלתו כשנענת עד שיעשה תשובה על חטא הזה ולריך צ לקבל כזיפה צפני
עשרה ליטצ צקרקע כוונודה צעטיפה הרי לך עונש חטא זה שאין הפלתו
כשנענת וזה שאמר דוד הולך סימן י"ו טנועה י"ו לך האזינה תפילתי צלא
שפתי ונראה ידוע פגם חטא זה צמדת הנקרח לך והוא תקון חטא זה זה
שאמר האזינה תפילתי כי אז תפילתי כשנענת וז"ש צלא שפתי ונראה כנזכר
לעיל כשתיקן חטא זה אין לריך לומר צווידיי טפלנו שקר ונראה כאמור
עיין צפמר הנקרח ופרש חטאים כדפס צק"ק פראג שנת של"ג יחזקאל שהיה
גם כן תקון אדם הראשון צקוד וחתה צן אדם הנזכר ציחזקאל ופירשו צו
גורי האר"י ז"ל שהיה תקון אדם הראשון כדאיתחא צקוף עץ חיים להאר"י
ז"ל וזה שאמר ציחזקאל ל"ד הנה נפטי לא וטונוח דרשו רז"ל צחולין פרק
צ' שהתפאר עלמו שלא הרהר ציום לצא לידי קרי צלילה כי קשיא למה
התפאר עלמו צזה אלא צא להורות שתיקן חטא אדם הראשון שחטא בחטא
זה וזה שאמר נפטי לא וטונוחא לא הרהרתי ציום כדי שלא אצא לידי קרי
צלילה כדי לתקן פגם אדם הראשון שחטא בחטא זה כנזכר :

(כז) **מתקוני קרי** כראה לי להיות כזה צמלות לילית ולהסתכל צהם תמיד
דוגנח ראיה ושינוחא ונגנרל דנוככת ונכחות צנועשה דהסיח
זונה טטנורו הילית אותו מן החטא שלא יפגים אות צרות קודם לכן לפי
וזה שכתבתי יולדק וזה שאיתחא צכתצי האר"י ז"ל לטכצ צלילה צארצט כנפות
של צלילית וכראה לי ונחאי טענוח כי הוה תקון עינים כי הראיה מציח האדם
לידי הרהור ועל ידי הרהור ציום רוחה קרי צלילה או על ידי אגרת ולילית
שידין נוקצין הצאים צדמות נשים ומכסילין האנשים בחטא הזה לכן יש
לכטצ צלילה צלילית לשמור האדם שלא יפגים צרות קודם ועיין צקילור
ראשית חכמה :

(כח) **מתקוני קרי** להיות כזה לעמוד בחלות לילה וי שסיפק צידו לנשות
לאזון ולקוכן על חורצן צית הנוקדש ונחיה צשאר ונחיס כמו
שמפורש צטדה צוכיס לכן היה דוד כזה צעמידת חלות לילה לתקן חטא
אדם

אדם הראשון ונטע שלו פנימית הנרית קודש ועיין בקילור ראשית חכמה וזהו שחטף זה על ידי הרהור והרהור זה על ידי הראיה אם כן לריך האדם לחקן העיניי לכן יש לזכות ולחונן על חורבן הגיה שיהיה צעזיל חטא זה צירושלים ועל ידי כן גורם החוטא אריכות הגלות ויבכה בכל הפלותיו שהנכיה הוא אחד ומחקון העיניי כמו שכתוב בקילור ראשית חכמה ולכן כהנו למעלה שמקון חטא זה לזכות בתפלה כי חטא זה ע"י הראיה ולתשכח צלילים :

(כג) גם לתשכח צעניו צענה שעולה לתורה, עם חסור לתשכח חף באשמו כדה ואף לא ידבר עם אשתו כדה וזה קוד פרק א' דמכתב אבות כל המרצה שיחה עם אשתו גורם רעה לעלמו רעה דייקא שיצא הסתכלות והדיבור עם נשים אפילו עם אשתו שיצא לידי חטא הולאת זרע לצטלה הנקרא ר"ע כזכר למעלה, עיין בראשית חכמה :

(ל) מתקוני קרי שלא יזווג אדם עם אשתו רק צלילי שנה וליני יוס טיוב וראש חודש קילור ראשית חכמה וזה כראה לי פירוש הפסוק תהלים א' אשר פרוי יתן צעמו וגוי ודרשו רז"ל אלו תלמידי חכמים שעובתן מערב שנה לערב שנה והדבר כמו זה נחשב שאין לאלו דברי קישור וחיבור זה צה להצין זה נקדים כבר כתבנו למעלה שהחוטא בחטא הזה תיקונו ללמוד קודות התורה וכתבנו קודות התורה נקדים ה' נקדים גמרא צונקת עבויים כל המהלכות מזוכותיו ומנועטין והנה על פי הדברים האלו יהיה פירוש הפסוק כך וצמוטב ללים לא יש אף מזוכותיו לא יתנועעו ובתנאי כי אם צחורה ה' חפלו תורה ה' דייקא הוא קודות התורה כזכר למעלה ובתנאי אשר פרוי יתן צעמו שעובתו יהיה מערב שנה לערב שנה אז יתקן חטא קרי אז לא יהיו מזוכותיו מזוכותיו אצל כשלא יתקן חטא קרי ע"י קודות התורה ועונה מערב שנה לערב שנה אז חף שלא יש צמוטב ללים יהיו מזוכותיו מזוכותם ונכה שלא תקן חטא קרי כזכר שעוטב חטא זה עניות ורעב וזה יהי ציתך פתוח לרווחה ויהיו עניי כני ציתך ואל תרצה שיחה עם האשה המפרטיי הרצו להשיב אשם על משכה זו על קישור הדברי ולדרך הזכר הוי כפשוטו דתנא אומר דרך עלה אם אמה רולה שיהיו עניי חוד ציתך אזי אל תרצה שיחה עם אשה ואף עם אשתו כי שיחה עם הנשיי ומשכח צהם וצא לידי הרהור ועל ידי הרהורי צא לידי קרי צלילה ויהיו עניות ורעב ואז א' אפשר שיהיה ציתו פתוח לרווחה ושיהי עניי כני ציתו די להפקיע את עלמו ועניי ציתו קודמים כאמור :

(לח) מתקוני קרי לאהוב שלום ולרדוף שלום קילור ראשית חכמה. וזה כראה לי פירוש הפסוק כלור לשוכך זרע וגוי קור זרע ועשה טוב צקש שלום ורדפהו וגוי צלתי קושיא פירוש הפסוקי הוא כך אף צהקדיי כבר כתבנו ר"ע נקרא החוטא בחטא זה וכבר כתבנו צריח המעור וצריח הלשון חלנין זה צהם וכבר ידוע והראו אותו כי טיוב הוא תקון קרי השיפוך זרע, וזה שאמר כלור לשוכך זרע שייכו שלא ידבר עם לשונו לשון הרע

הרע רכילות וכיצול פה ושקריי שאז כשאר זרע חטא קרי ואם חטא אומר הפסוק קור זרע ועשה טוב טיוב דייקא שיחקן החטא ותני והדר מפרש וזה הוא תקון זה לזה אומר צקש שלום ורדפהו שיהי אהוב שלום צין איש לרעהו וצין איש לאשתו :

(צ) מתקוני קרי לטעוך גאולה להתפלי ולא להפסיק אפילו צעניית חונן או חונן יהא שמייה רצה וכו' וקדיש וצרכו כנצואר צפוסקים צקוד סמיכות גאולה לתפלה הוא זווג תפארת ומלכות היאך שגרם יגל ידי החטא זווג צעמואי צין סואל ולילית כאמור וזה הטוב צענייך עשיתי שסוכתי גאולה לתפלי טיוב דייקא היפך החוטא צהם החטא שנקרא ר"ע שתקתי חטא הזה. וצדושים הארכנו ועת לקר :

הפסוק הזה הטוב צענייך עשיתי הוא ציטעיה ל"ח צצואי טצא יטעיה אל חזקיה ואמר לו כי ונת אחת ולא תחיה שדרשו רז"ל צונקת צרכות פרק קנא כי ונת אחת צעולם הזה ולא תחיה לעולם הצא אומר ליה מלי כולי האי אומר ליה לא עסקת צפריה ורציה וגם על זה יקשה מלי כולי האי אלא שחמד אותו שעל ידי כן חטא צהולאת זרע לצטלה כשטוע חזקיה כן אז ויקצ חזקיה פניו אל הקיר ואמר רצ"ע והטוב צענייך עשיתי סוכתי גאולה לתפלה וקשיא למה התפאר דוקא עתה עלמו צהם ולמה דווקא צמלה זו אלא כתוב בקילור ראשית חכמה ווי שחטא בחטא הזה אין לו חלק לעוה"צ וזה שאמר לו יטעיה הנביא כי ונת אחת צעולם הזה ולא תחיה לעוה"צ אומר ליה מלי כולי האי אומר ליה לא נעסקת צפריה ורציה אם כן פגונת צצריה קודש צהולאת זרע לצטלה אז ויקצ חזקיה פניו אל הקיר ואמר זכור וגוונר והטוב צענייך עשיתי סוכתי גאולה לתפלה והוא תיקון קרי כזכר, וזה שאמר והטוב צענייך דבר שהוא היפך ונחוטא בחטא זה ואם כן חף לו אם יהיה כדברי יטעיה שחמד אותי שחטאתי צהם לכן לא תחיה ולא יהיה לי עולם הצא הלא תקתי חטא זה על ידי שסוכתי גאולה לתפלה כאמור המוליא זרע לצטלה חייב מיתה צדי שמים כבר ואוכן וכשטוע כשטועו נקצלת לילית (ודן אותו צקצר וכצברו עיניו על שסתכל צמקוס שלא היה לו לתשכח ע"י הראיה צא לידי הרהור ועל ידי הרהור צא לידי קרי) להורידה לגיהנם ואחר כך יגולגל כפשו צצטונה טוואה לפיכך לריך אדם לתקן חטא זה צכמה מלות צעשיית לרקע לצעלי תורה ולעניי ועם קרובי ויגדל צניו לתלמוד תורה ולהדריכי ציראה ויתענה ויענג שצת צפרט סעודת לילה (שהוא נגד הסכינה שצת מלכתא סגרם ע"י חטא זה גלות לשכינה) ויעקוב צמרת ענוה נגד מרת כתר וצתרי תורה נגד חכמה וצתצובה נגד צינה, (שסס מוקור הצצובה צקוד טטוב ה' ראשוי וון השס שיהא אינא עינאה) וצגוילוי חקדים נגד גדולה (חקד לצצרהס) ויתגבר על יצרו (נגד הצצורה) וצחורה ואצ"י האונת (נגד תפארי) תתן אונת ליעקב וזה שאמר חזקיה אשר התהלכתי לפניך באונת ותקתי חטא זה לדרך הזכר על הטוב צענייך עשיתי כזכר למעלה ורדפתי אחר מלות נגד כלל והוד צהצאה

יסוד יוסף

זהבחה שלום וזהכנסו חתן וכלה (נגד ונלכו) הנקרא צפיר השירי כלת) וגם קוד צואי כלה ולכן יש לוונר כשמוקצלין שבה שצעה פענוים צואי כלה שעה פענוים גימטריא שכינה כמו שכתוב צוקוס אחר ועיין בקילור ראשית חכמה הכלל צחטא זה פוגם צעטר ספירות של מועלה וזאלו עשרה דצרי יתקן העטר ספירות כללל דומלחא חטא זה גורם אריכו הגלות דוגמא רחיה מהיוונח ונחא שאיתא צוטר הסצטיים שזכרו את יוסף דוגמא הוללת זרע לצטלי ולכן היו הסצטיי צגלות וולרים רדיו סכים, גם איתא צוטר צראשית כשישראל וטעורין הצרית קודש אין כל אומה ולשון יכול להרע להם ועיין בקילור ראשית חכמה וינה הסיפך לפיכך אכחכו חייצים לשקן חטא זה דצדריים הסזכריים כדי סכזכה שחטא כשנחתינו לפני יולר כל היולרי וצחקון חטא זה כזכה וכחיה וכיטע טוזה ליונות המשיח ולגאולה שחיהיה כלחית לדור דורים על ידי אליהו הכציל ראש הסזכריים צוהרה ציונינו און :

ואהרי בדות כלילות יופי אפתח את פי לספר מקצת שבה מהספר המנופה בשלש עשרה נפה :

בזי החכם אשר חכמתו חליר פכיו וענותותו תספיל גוזה לצז ורום עיניו אליו לשמוע אזכיו צין יצין אשר לפני יודע ידע פני לאכו לרגעי איהס הס רועים ולא יפכה אל רהצים וטעי כזבים, ועוול ועעסה העחועי הי ווסך צקצכו רוח חכמה ולהטיצו העועי להציא עלות ורחוק לשמור חק חוק לגזרה שיה לר השוה שיהם לתקן הדצריי המעכצין את השצובי וירדפס ויכתס עד חוצס ורצוי גדולי אונורי לכספי קעה להטיצי גזל הנכלל והנחכל את הגוף אף צחצובי וצסיגופי סגוף עד כי יטוב הגזל אל החדר הנקרא גוף והיה עד היום כחכיה צלצ יס, עד כי קס הוא הראש החכמות זה יוסף עוקר הרים וזה סיני, ואיון ותיקן וחיקר צצצע חקירות וצצצע דרישות דרש את שיעור החטא וילקט יוסף כל הספרים לתקן יסוד יוסף הוא הראש הנוחצר אשר שמו נודע צשעריים ון הנורי וסורי דרשן ודיין דק"ק פוזנא תופולרה ונוכיח צשער צם רצים זה שחיס עשרה שנה אור הורתו זורה וידי סבת צצצחו דודליו כתכו ריח דצרי אלחיס חיים צהצלו כשרף עוף הפורה ויליר כשונק וירח צהאיר ספריו אשר עדיין לא חזו כיום העתהלך לרוח כנהור"ר יוסף דרשן ודיין צן הרצ הנופלג צנהור"ר שלמה זל"ל צעל דודתי עערה צעלה ולכבוד האשל הגדול פכיתי ווכל עוללי ונחשקק צעבודתו, לצכות רצים צאור תורתו וחיללי להסיג גצולי ווסך הי סכים :

נאים העצוב והעלוב יוסף בן לאאמי הרב המופלא גיסו של המחבר במהור"ר חיים קדוש וצלה"ה :

סימני הספר הנותן אונרי ספר, הרע ויפר לונספילים עד העפר עוכס צזה חכופר כאשר הכל תמלח על הספר גי החלקי הפוכים לשלשה ראשים, האי סיכה הנוקצ ציצא לידי חטא זה והצי העוכס הצח על ידו והגי התקון אשר

יסוד יוסף

אשר יוכל לתקן הנועות תמלח הסינונים על ראשי הפרקי האלה כל אחד עענו וכינוקי יוסף דצרים וסוקי דצרי אלקים חיים :

סבה המסבב חטא הזה

- הקוונך הפה לראש הגויה
- הוספר לשון הרע
- המדצר דצרים סקרים
- המגלה קוד לוי שאינו ראוי לגלות
- המוצרך צרכה לצטלה
- הכודר ואינו ונקיים נדרו
- הפוגם צראיית עין קוד גדול
- האוכל אכילה גסה
- הישן צחדר לצדו
- הנוסחכל צשעה שחיה ועוף נוקקין
- הנוסחכל צשום אשה וצגדיה
- הנוסחכל צלורה עכו"ס
- המורצה צדאגה
- הפוגם צחדס לשמוע דצרי צטלה

עונש חטא הזה

- גלות ואריכות גלות
- לא יזכה ללחות פני השכינה
- לא יעמוד לתחיית המתים
- צכיו ונחיס כשהס קטנים
- יגולגל כשנחתו צאשה
- גורס לכונה גלגול כשננות
- נציא וניתוח ונגפות
- מונעין ומוכו קודות התורה
- צכיו יהיו רשעים ופוקרי וכופרים
- נציא לידי עניות

תיקוני החטא

- להיות סנדק לנזילות ילדים על צרכיו
- להדר לעלות לספר תורה על כל פנים צכל חודש
- להיות נזהר צשעה הוללת ס"ת לוונר צריך שומיה
- לסרבות צנתינה לרקע לעניים
- לשמור סבת כהלכתו לעכגו
- להיות נזהר צהדלקת כרות הרצה צצצת

לסיות

להיות כזה בקריאה שמוע עם הנשים
ללמוד קודם שבינה ושכינות או אגדה
לכבוד ולאהוב לונדי תורה
להתפלל תפלתו בכוונה וזכי ולעקב
לומר די וזונורי תהלים הראשונים וכן ספר תהלים
ללמוד ושכינות י"ח פרקים בכל יום
להיות רגיל ללמוד סודות התורה
לקרא צלילה קריאה שמוע של האר"י ז"ל
לומר ויודים
לצחור צודת העונה
לומר בכל יום פסוק אור זרוע וגוי
לכוין בתפלה בצרכת הקע צדופר
שיתחמם צעשיית ונולה וצפרט צנולות
ללוות לצביו שלא יליו אחוה אחר ונטוה
לאכול פירורי המוליא
לענג שצת ולגדל יתום
להיות וכן עשרה הראשונים
להיות כזה צנולות תפילין
עוד טעונים לצחור צודת ענוה
להיות כזה צנולות ליכית
לעמוד צנולות לילה
להסתכל צחורה כשעולה לתורה
להיות זיווג דווקא וע"ש לע"ש
לאהוב שלום ולרדוף שלום
לשמוע ונאחרפים ולא יסוב
ועיין צזה הסיון יתר עונשין ותיקונים :

הוספה לספר יסוד יוסף

- סיון ז
- סיון ח
- סיון ט
- סיון י
- סיון יא
- סיון יב
- סיון יג
- סיון יד
- סיון טו
- סיון טז
- סיון יז
- סיון יח
- סיון כ
- סיון כא
- סיון כב
- סיון כג
- סיון כד
- סיון כה
- סיון כו
- סיון כז
- סיון כח
- סיון כט
- סיון ל
- סיון לא
- סיון לב

בא לדי ונקרוב הספר יסוד יוסף ונעט הכוונות ורצ האכיבות אשר לא
ראיתי וניוני ט"ל ופי הקדוש והטהור גברא רבה שרש והמקין תקונים
לאות צרית צבי צרית לכל ירוכו צחמה קרי ורשתי ומקרתו אס הספר הלז
צנואל עדיין ופספסתי ולא ונלחתי אפילו לאחד וועיד סליקו רעיוני הנה
רבים ונעוני הארץ ככשלים צחמא החמור הזה ונלחתי להם רפואה להדפיס
הספר עוד הפעם אולי יש תקוה צרותי העונש"י הקסים ויתרלו ונעשיה
צחקוני הכתובי צספר הזה ואינו וכן הורך להאריך ולכתוב עוד ונעונש"י
הנאים על חמא זה כי די לנו צמה סכתה הרצ המחצר והמה מפורשים
צגמרא כדה ריש כל היר דף י"ג ע"ל וע"צ ונעס תראה :

בוהר פרשה ויחי דף קי"ח ע"ל צדפוס זולצאך וז"ל אוי לרשע רע כי
גמול ידיו יעשה ז"ל חמאי כי גמול ידיו חמר רבי ילחק לאכללא
מאן דזכי צידים לאפקא ולחבלא זרעיה צריקא חקרי רע ולא חמי אפי שכינתא
כי לא אל חפץ רשע חמה לא יגורך רע וכתיב ויהי ער צכור יהודה רע
חף הכח אוי לרשע ווי להסוה חייציא דחיסו דעציד ברמיה רע כי גמול
ידיו יעשה לו לאכללא ונאן דזכי צידוי לאפקא ולחבלא זרעיה צריקא ולהאי
ערדין צהייל עלמא יתר מכולא חא חזי הסא כתיב אוי לרשע רע חמאי רע
אלא כנה דחמרינן דעציד ברמיה רע כולהון סלקין והוא לא סליק ונאי
טעמא חין קטלי צכי כסא אחרי והוא קטיל צכו ונעס ואושיד דמן סביחין
חא חזי צסאר חייציא לא כתיב וירע צעייני סי וכאן כתיב וירע וגוי מאי
טעמא נעוס דכתיב וסחת חרלה חמר רבי יהודה לית לך חוצא צעלמא דלא
חית ליה חסובה צר מהאי וליה לך חייצא דלא חמא אפי שכינתא צר מהאי
וליה לך חייצא דלא חמא אפי שכינתא צר מהאי דכתיב לא יגורך רע
חמר רבי יהודה וזחין חינון לדיקיא צעלמא דין וצעלמא דחתי וכו' ע"כ :
וכן צעקומות הרצה פרשת נח ופרשת פקודי ופרשת תרומה ועל מה סכתה
צזוהר לית לך חייצא צעלמא דלא חית ליה חסובה צר מהאי כחצ השלמה
יש לדעה שאין לך דבר שמועד צפני חסובה וכו' ומה שפ"י צזוהר שאינו
חלוי בחסובה הוא שחסובתו קסה ע"ש דף ל"ה ע"ל וע"צ וצודלי אס יעשה
פסובה שלימה וחטאתו לכגדו חמיד ויתחמורר צלבו ויתחרע חרטה גמורה
ויתודה צלצ כצזר וכדכה ולא יסוב עוד לכסלה ויעשה התקונים אשר כתב
הרצ ושז ורפא לו ובאשר שכל התקונים אשר כתב הרצ המחצר המה
מקולקלים צעמים הללו חף שישראל קדושים המה ורלוכס לחקן רוצ המון
עם אינס יודעים צמה המה ככשלים ומקנתם היא קלקלתם כמו סכתו כל
ישראל שומרי שצת המה חך לאו כולי עלמא דיכי גמירא וידעו ויצינו צמה
שיזהרו וכן צנולות תפילין ושאר התקונים על כן חליג לפניתם צסוף הספר
קלת דיכס שיכירו וידעו חיק יתחגו צכל התקונים וחף חס לא יכניסו
דצרינו צלצ כולס חולי יעשה רושס צמקלתם וחזכה להוליא יקר וצולל וקצלה
צידיו שדצרים היולאים וכן הלצ ככנסים צלצ וצחזון לצבות יודע שכוונתי
צזה לא לכצודי ולא להנחתי כי חס לצכות כפטי ונפס זולתי ויעמוד לי
זכות הרצ המחצר שיהיה לרלון חמרי סי אשר חדצר :

תקון חאי סכתה הרצ להדר לחיות סכדק וכו' רבים מהדרים ונחזיקים
צמלוח זאה וגדולה מעלת הסכדק כי רגליו דמונה לצוזה וכאלו ונקטיר
קעורה לשמים וחוכה לעושר וכדחיתא צע"ע סיון רס"ח סעיף י"א חך ציותר
לריך זירוז צמקוס שיש חקרונ כיס להיות סכדק חלל עני כי חוהצי העשיר
רבים והכל רלים חחריו חך העני לפעמים חין דורש ומצקש להיות לו סכדק
וכוונ שצמעתו ורליתי שעכיים צכי עוצים שירדו ונכסיהם שטעו וקצבו צעיר
אחר סכדק ולא ונלאו ע"כ מי שהוא חדרן צנוליה זאת יתדר ציותר אחר עני
וזסו על דרך שאמרו צגוי סכחיס דף קי"ג :

סוד כחה וגמילות חסדים ופרש"י שהן נחשטין סיונה וגמילות חסדים יכול לתת נחמה לעניים ולעשות לרקה וחסד עכ"ל וכיון שכן דרך הסנדק לתת דבר נחמה לצעל צריח על כן עוז תתו אותו לעני וללדקה יחסד לו גם נשמה כפס האונוללים חני הן ואשתו גיוס שנחמה ותי ישנחמו עם כל בני ציהו וכדאיתא בפסיקתא אונר הקצ"ה אמרתי שתתא נשנחמה את שלי ואת שלך ציוס חף חני עתיד לשנחמה את שלי ואת שלך וכו' ע"ש :

ב' להדר להיות עולה לתורה וכו' חכן יקרא וולה צעלה עם הש"ץ צסי"ח וכדא"י צסי"ע סיוון קל"ה סעוף ד' ע"ש גם יצרך צרכו והצרכות צקול עכ"פ שיכולי לשנווע צרכו והצרכות עשרה ושהקל דולת זה חינו יולא צצרכות והוא כקורא צלא צרכה כדאיתא צסי"ע ח"ח סיוון קל"ט סעוף ז' ע"ש ורבים ככסלי צזה והוצרך צקול יזכה לקול ששון וקול שנחה :

ג' להזכיר לוונר צריך שניה דמרי וכו' וכן כוהגין עיין זוהר פרשת ויקהל :

ד' להרבות צכחי לרקה עיין צזוהר פי צחוקתי צפסוק ונחתי גסוויכס וז"ל צכה ר"ש ואמר ווי לון לצני כשא דלא ידעין ולא נסגיחין ציקרא דמריהון וואן עמיד שונא קדישא צכל יונא הוי חינוא וואן דיהיז לרקה לצסכח וכו' עד ולרקה חליל ונוות וכגונחא דעמיד צר כס לתתא הכי עמיד לעילא ונוס זכחה חולקיה דזכי לנעמד שונא קדישא לעילא צגין כן לרקה סליק על כולא וה"ש לרקה לשונה דהא חתער לרקה ללרדק וכו' ע"ש ואיתא צגוני צ"צ דף ע"י ע"א חונר רב חסי שקולה מלוס זאת כנגד כל הנולות ווייתי ליה ווקרא ע"ש דף ע"י וי"ד ע"א וע"צ וויי שחכו הש"י ש"ס לאל ידו לעשות לרקה יתן לרקה לשונה וילגוד צטור י"ד הלכות לרקה צסי"ה רנ"ו ורנ"ח ורנ"ט סידע לניי שיתכנה וויי הוא קודס וציותר צעתיס הללו שנמלחין הרבה שאינס הגוכי ויס ונהס שאקור ליתן להס חכן חס ילגוד הדיכי של לרקה אז ילך לצטח וכחורי יעשה וינליח לו הש"י בני חדס הגוכי שקצל עליה סכר ולא יקויי צו קללות ירמי הנצי ויהיו מוכסלי לפסיך צעה אפך עשה צסה חונר ירנני צעשה סכופין חס ילרס ומצקטי לעשות לרקה הכסילי צצ"א שאינס ונהוגני שלא יקצלו עליה סכר וחיחא כוני צגוני סוכה דף ע"ט ע"צ חונר ר' אלעזר כל העוטי לרקה ונשפט כאלו וולא כל העולי כולו חקד וכו' שונא חונר כל הצא לקפון קופון ח"ל ונה יקר חקדך וגוי יכול חף ירס שמיס כן ח"ל וחסד ה' וגוי ופרש"י שאל כל הצא לקפון ולעשות לרקה וחסד קופון ומספיקין צידו וננולחין לו חכטי הגוכי לכך ח"ל ונה יקר לריך לתת לצ לטרות ולרדוק חמרי לפי שאינו מלוי חוניד לככות צה למחוגני עכ"ל חסי ודי צזה לנשכיל חס דרכיו ומכלכל דצריו צנשפט :

ה' תקון ה' שיהא חדס חוסר לשונר שצח כהלכתו כחצ צסי"ט ע"ש וז"ל וצהיות שהלכו סצח מולות והלכותיה רציס הנה כו"ש העור ס"ס ק"א שאל שהוא כגד ל"ש ונלכות יס חצות וחולדות חיוצי ופטורי ופטור חל חקור וריכיל :

ולריכיס שמינה זירוז צנאור חף שחכמינו ז"ל לא הכיחו דבר גדול ודבר קטן וכחצו להיות לנו לעיני וסורו לנו את הדרך אשר נלך צו חף כל הדצריי מוכחיס צקון זרות חין דורס ואין מצקס ורציס ושהמוני עם צחסיכה יתהלכו ולא כשאר צידס כ"א ונהג חצותיה צידיה עד שהס קוצריי שזהו קיוס שמינה שצח כשהס חוכלי וסתיי ומחלצטיס יותר וצשאר ימיס ועוצריס צנודד על כנה גופי חסריי ש"ס צהן ניחה וסקילה וסוח ונחמת חקרין ידיע ושהפכין יוס הנצורד מפי עליון שכחנר ויצרך וגוי ומכניסיי חס עלנמס צסיג ל"ט קללות שזכרנו ומגצריי סוחות העוונות וקליפות נחש חין ערך צעויה וגורמיי ניחה לעולי כי שצח חס כל ח' והפוגי צה כופל צהיפוכו כו"ש ונחלליה וגוי עכ"ל הדרך וחיחא צזוהר פי ויקהל דף פ"ג דפוס זולצחך צפסוק חל ילא ח"ש ונעקומו וגוי וצגין כן חזירותא לצ"כ דהא מתעשרה צעערה קדישא דלעילא דלא יפסוק ונייה וצג"כ וואן דיפוק מן פוניה מילולא דחול קמחלל שחח צידוי צעבידחא חנה דחוקיננח צרגלוהי לננהך לצר ונחרי חלפין חנה כל חלין חלולא דשחח חיהו ע"ש שהאריך ופי חונר דף ע"י ע"ב צסאי יונא מילולא חקור הס"ד ונולוח חשלך ודצר דצר וסכן חשלך כתיב צגין דהא יונא כל ושהינכותא חתקשר ציה וכו' ע"ש והנה מלחנו ורחינו דאפי צחול חקור לצצר צסיחה חולין וחיו ללורך כו"ש הרנ"ח צ"ד ס"ק ו"ו וז"ל חקור לצצר צסיחה חולין וסוח ונגוי יונא דף י"ט ע"ב ודצרת צס ולא דצדריי חמריי וחונר רצח השח סיחת חולין עוצר צעשה ר' חח חונר צלאו ע"ש ח"כ ק"ו צצצח וכמו שהפליג חזוהר צוני שחח ונחלל שצח וצכונה וקונווי וכמו שכתבו חסי שצח דף קי"ג ע"ב צד"ה שלא יחל דצורד של שצח פ"ירוס צקוכטרס כגון וקח ונוכר ול"כ לר"ח דהא כצר נפקח ומולוח חפלך חלל חונר ר"ח וכו' עד וצירושלנוי חונרין צצורח חחירו צשאלח שלוס שצצח עכ"ל וכל זה חפילו חון לצכה"כ ק"ו צנו של ק"ו צצכה"כ וכדאיתא צח"ח ס"י קכ"א צחי ככסיות וצתי ונדרשות חין כוהגין צסה קלות חחש וכו' ולא סיחה צעילה וכל זה חפילו שלא צענת חחפלה וק"ו צענה שנחפללים ססו וצעון זה ושהפכין חיו הצכ"ל צצית העכ"ס חיו וכמו שכתב חוג"ח צסס חשומיק ע"ש :

ואיתא צזוהר פי חרומה דף כ"ד ע"ב וז"ל וואן דנשחעי צני כנישחח (צמילין דחולין) ווי ליה דחחי פרודח ווי ליה דלית ליה חולקא צאלחא דישראל דחחי דהא ליה חלהא ולא חשכח חמן ולית ליה חולקא ציה ולא דחיל ויניה ונחסיג קלנח צחוקח עלמא דלעילא דהא צעעחא דישראל וסדרין סדורח דשירין וסושצחין וסדרי וכו' ע"ש וכל זה צחול ועוכסו יותר גדול שצצח כדא"י צזוהר ויקהל וז"ל כיון דעלו עמא קדישא לצי ככשתח חקור לחשדלח חפי צלורך צי ככשתח וכו' וואן דחשתדל צמילין חחרחין וצמילין דעלמא דח חיסו צ"כ דקח ונחלל שצחא ליה ליה חולקא צעמא דישראל חרין מלחכין וכו' וחיונן שוויין ידיון על רישא וחמרי ווי לפלחא דלית ל"י חולקא צסוקצ"ה ע"ש מכל חזכר שועיין סדיצור שאינו ללורך מלוה וסוח מלולח

מלולא דחול ר"ל דתינו שאינו ללורך גופו לדבר היתר בשבת חסור בשבת
והרי הוא וחלל שבת זנה כמיש בזוהר וכן השמע בגמי שבת די קין ע"ש
בתוקי ע"ה צד"ה ודבר מי חסור פי' מדאורייתא חף שאין צירינו לעשות
כולי האי כאותן האכסעים המספרים ספורים שמועות צענינו מלכיס ושרים
וערך מלחמות וכו' ולא זהם כאשר ש"ס להם סמיכה לקמוך על מה שכתב
הת"ס ק"י ק"ה והציחו הצ"י ריש סימן ש"ז וכן כתב הרמ"ה א"ס הוא עובב
להם מותר לספר בשבת כונו בחול מ"ה צעל כפס יחוויר לעלמו וכן כתב
הש"ס זל"ה רז"ל וכו' דאף דהתיר לקפה מי ש"ס לו תענוג מזה לאו
משכת חסידים הוא והכשור ונדבר דברי חול קדוש יאמר לו וכמה האריכו
בזוהר צענין המדבר שיחת חולין בשבת שהוא כחלל שבת עכ"ל. גם הראיות
של ת"ס אינו ראוי מוכרחת כי הוא רולס ללמוד את זה שהא דליחא בקמ"ק
וז"ל אל ירוך בשביל חפלו להרויח חבל לדבר מלוח מותר וכלה לי כי
הצבורים המתענגי צירלתי ובקפילתם מותר שאינם רוליס להרויח עכ"ל
ולמד הת"ס מזה כמו שהקפילה ורילה מותר לדעת הקמ"ק א"ס י"ס להם מזה
עובב שבת וח"כ ה"ה סיפורי שמועו כמי מותרין א"ס עובב הוא להמספרים
חבל לפע"ד אין לדמות זה לזה דא"ס כן נתיר כל הדברי אפי' מקה וממכר
א"ס הוא לו עובב שבת וזהו ודאי ליחא והתוקי והרמ"ה והרמ"ה צ"י
כ"ד וגם הצ"י השמיט צ"ש"ע מה שכתב הת"ס ווליוו האומר צפיו חומר וון
העושה מעשה וז"ל זוהר פי' אומר ודבר דבר מה הוא ומה גריעותא לשבת
אמר ליה ודאי גריעותא הוא דליה לך מלה ונלה דנפיק מפותיה דבר נ"ס
דליה ליה קלא וקלא לעילא והאמר מלה אחרא וכד האמר חול ציוחא
קדישא גריעותא איתי וקצ"ה וכ"י שאלו עליה מאן הוא דצעי חול הכא וכ"י
בגין כן הרהור מותר דהרהור לא עבד מידי ולא איחעבד מינה קלא חבל
לבתר דאפיק מלה מפומי' אחעבד קלא יבקע חוירין ורקיעין וקלא לעילא
ואחער מלה אחרא וכ"י ע"ש ובזוהר בשלח וז"ל ומאן דיתב צענוגא דשבתא
חסור ליה לאחער מלה דחול דהא פגם פגמו ציוחא קדישא וכ"י. ע"ש
וגם אין לדמות שבתים זה לזה וכמו שכתב הצ"י צ"ס הרשב"ה שהרי לעתים
מתירין אותן ונחמה דבר אחד שיראה שהוא קל שמעלה וכותב בשבת בערכאות
של עכו"ם מפני קניית בית צל"י ולעתים מעמידים אותם אפילו צנקוס כרה
כמו באיזמל והזאת י"ש אכסעים שקורין סיפורי המלחמות מתוך הכתב שקורין
לייעוב"ג ומתאספין הרבה לשמוע וון הקורא החדש"י זהו צוודאי איסור
גמור כי צוקסי חסירו לקרות באגרת השלוח לו והעעס שמה י"ס צו לורך
כפס וכל זה דוקא לעיין צו חבל לא לקרות צפיו וכמו שכתב צטור וצ"י
סי"ס ש"ז וס"ע סעיף י"ד ובסעיף י"ז כתב וכן סיפורי מלחמות חסור לקרו
זהם בשבת וכ"י ע"כ י"ס לחמו ולגער באותן האכסעי' העוברי' על זה. ואותן
האכסעי' הפוערי' פיהם צלי חוק בשבת חף צנתי כנסיות ודוברי' דברים
שאפילו בחול חסורים ליכנות ולהיר הרי הנה מחללי' שבתות צפרהסיה ולא

די שאינם מחקרים צרות המעור חלל שפוגמיי גם צרות הלשון שהוא נכונ
גבר צרות המעור וזהו אפילו בחול קל וחומר בשבת שחללי' גם צרות שבת
קודם ומה יעשו ליום פקודה כוח להם שנהפך עליהם על פניה ולא ילאו
לאויר העול' א"ס לא יתקנו את מעשיה' צעודם חיים, ולהזהיר צני אדם
כשרים המצטקים לעשות רלון קונס אך הנה נכשלי' צבונה חסור' בשבת
ונחמה חסרון ידיעה אפילו יודעי' ככשלי' לפעמים לפי שאינם לונדי' הלכות
שבת כראוי להיות צקי בהלכותיה ע"כ חליג קלת דצרי' השכיח' ראשון
באמירה לעכו"ם דכללל הוי דכל ונה שאסור לעשות חסור לומר לעכו"ם
כי א"ס בשבת לעצו' פירוש דמה שאומר לעכו"ם לעשות המלחכה עלמה אינו
חסור חלל ונדרבנן וכל זה דוקא ללורך וולה או מוקלת חולי או יחא
ללורך דברים הרבה ע"י ש"ה סימן ש"ז, וכתב הצ"י סימן ש"ע בשם ר"י
חסור לומר לעכו"ם להלכיע וועותיו כי כל האסור לישראל לעשות חסור
לומר לעכו"ם עכ"ל ועל הא דכתב הרמ"ה סימן רע"ו ס"ב דמותר לומר
לעכו"ם להדליק לו נר לקעודת שבת וס"ס דקצירא ליה דמותר אמירה לעכו"ם
אפילו במלחכה גמורה צנקוס וולה וכ"י ויש להחמיר צנקוי שאין לורך גדול
ע"ז כתב הש"ס וז"ל וא"י אומר צנקוי שאין לורך גדול פשיעא ופשיעא דיש
ליזרה לפי שהוא איסור גמור לרוב פיקקי' ולא שייך חונתא רק הוא איסור
וצנקוי שהוא לורך גדול י"ס להסיר עכ"ל ע"ש דף קל"ג ע"ג, ומי שיש לו
קעודה בשבת ידליק נר אחד גדול צכדי שיכול לדלוך כל יוסך זמן קעודה
ונצטור יוס ויעמידו באמצע החדר שיכול להאיר לכל זיוות החדר ולללות
לעכו"ם קודם שבת כפיצואו הקרואי' להרבות עוד נרות וכן בכל החדרי'
שמשחמשי' ט"ס צלילת יחא נר דלוק קודם שבת כל כך זמן שילטרכו לשמש
ט"ס וא"ס ידליק העכו"ם עוד נרות מותר להשתמש ט"ס וצלבד שלא יאמר
לעכו"ם בשבת לעשות כן עיין צ"ש"ע ומ"ש הרמ"ה סימן רע"ו סעיף ג'
ומותר לומר לעכו"ם לילך עמו וליעול נר דלוק כצר הואיל ואינו עושה רק
עלעול הכר צעלמא ע"ש בצנ"ה הטעם הואיל וגם העכו"ם לריך לו מציא
הגמרא שכתב ומ"י אין להקל והנחמיר מצא עליו צרכה וה"ה לרמוז לעכו"ם
לעשות מלחכה חסור וכדאיחא צ"ש"ע סוף סימן ש"ז וכן כתב מהר"י ס"ס
קל"ה גבי יח"כ וז"ל לומר לעכו"ם להדליק נר שבת וכן בשאר ימות השנה
אמירה לעכו"ם שבות ולא כהללו דרמוזי' ומצי' כדאמרינן בדליקה חסירו לומר
כל המכבה אינו נפסיד ומכלל דצעלמא חסור וכן כתב צתשובה דצ"י סימן
קל"ג וז"ל והוי יודע שאין חילוק צין אמירה לרמיזה למלחכה הנעשית בשבת
עכ"ל, וכ"כ הרמ"ה צ"ה"כ סימן חר"י ואפילו עשה העכו"ם המלחכה מעלמו
חסור לישראל ליכנות והמלחכה בשבת ומחמיתין היא שבת ס"פ צ"י עכו"ם
שהדליק את הכר וכ"י וא"ס צעציל ישראל חסור וכ"י וא"ס רואה ישראל
שהעכו"ם עושה לו מלחכה לריך למחות ולומר שלא לעשות וא"ס העכו"ם
עושה צעל כרחו לריך לגרסו מציחו וכנ"ש המג"ה סימן רע"ו ס"ק ד' ועיין
סימן רכ"צ ובצנ"ה ט"ס ועל כן חסור להכיח לעכו"ם להדליק א"ס בשבת כדי

להדיח הכלים צנצנת, וכזה ראיתי באיזה נקומות וליה דאשגח צו, וכן יש להזהיר המשרתה ישראלי לבל תקח קונטרטו להדיח צו הכלים בתוך הנוים שבאים לידי איסור דאורייתא קמיטתא ואפילו לקנח הכלים בלי וינס אל תקח קונטרטו לח הרצה וגם צוה באים לידי קמיטתא כי הוא פסיק רישא וכו' וכל שאפשר לנחות באנשי ציתו וחינו ונחה נתפס על אנשי ציתו כדאיתא בגמ' שבת דף כ"ד :

דיני הטומאה הם ורובים והיודע ספר יעיין סיומן רמ"ט שהכלל שכתב הגמ"א בדרכי הטומאה ועיין סם ווי"ט וז"ל וצנצנ"ל קר אפילו קודם שהוסק אסור לעמוד כ"א ע"י עכו"ם קודם שהוסק וכו' צעל נפס אל יסמוך על זה כו"ט הנ"ז ס"ס רמ"ג דאפילו לא ללטון בגומי וכ"ט אס ללטון שגם הרמ"א לא התיר אלא בלא ללטון ע"ש והנ"ז אסור ונשנועות דבריו אפילו שהצטיל עדיין חס ע"ש ודו"ק ודבריו נכונים ווי"ט הגמ"א עוד סם ואם יש גחלים לוחשות אין לפתחו כ"א על ידי עכו"ם כ"ל דהוא הדין לכתמו אלא שנוייה הרצה פתוח עיין ס"ס רמ"ט צמ"ע וצונג"א, וצליה סמוך להטומאה ד"ס לספק סווא עדיין הקדירות אין וצנצלות אסור לסתום התנור דגורם ציבול עיין ס"ס רמ"ט דאפילו ע"י עכו"ם אסור ע"ש, ולריך ליהר שלל יעמוד הקדירה אלל דופן התנור גם הדף שסותם התנור לא יגע בקדירה ע"ז סוף סיומן רמ"ז יש מוטעין באפר עם גחלים ואצנים קצ"ב לה יש לאסור עיין באגודה פרק כירה והטומאין בחור הכירה שסורפין תזן הרצה ואח"כ מוטעין הקדירה עם שקורין קרו"א איסור גמור הוא אם עוונין ללורך הליה כי אפילו עוונין ללורך וחר כתב הרמ"א סיומן רמ"ז סעיף א' וז"ל וי"א וכו' אצל כשמונין ללורך וחר מותר להטוין ודיעבד יש לסמוך על זה ובלבד שלא יהא רגיל לעשות כך עכ"ל שמועין דדוקא דיעבד ואינו רגיל אצל לכתחלה מי התיר וז"ל מהרש"ל זללה"ה בתשובה ס"י סמוך בקלת נקומות שמועתי שטוונ"י ומושיצין הקדרות אפילו על גבי גחלים ואוונרים ואחר שהתנור פרוק לית ציה חשט ראוי לנחות צידם ולכרותי על ככה עד שיטעמו עכ"ל, והקטן שכתרף ועדיין האיזליי צוער הרי הנה כגחליי ע"ש צונטרש"ל הכ"ל, וזולת זה נולאו בהקרו"א גם כן גחליי, זמן קבלת שבת וצואר סיומן רס"א ע"ש, וגם צוה רצ"ם ככסליי ציונות החורף ומאחר"י עד שכמועתי הוא צין השנועות ואפשר גם לילה ומדליקין כרות ועושין מלאכות הרצה וקוצרין אס עדיין לא אמרו קהל צרכו וותר להם לעשות עדיין הכל ולא די שאינן מוסיפין ונחול על הקודש אלא גם הנה מנחלים שבת וכבר הפליג הצ"ח והתמורר על חילול שבת הנעשה צירידיי וכתב שמוח"צ להעמיד סוטר"י להעניש הסרצניי לצטל החילול השם, גם יש להסגיח על זה בקהילות שיקצלו שבת עכ"פ ופעט קודם שאפשר להלך אלף ות"ק אמות קודם ל"ה כי אז הוא צין השנועות שזמנו והלך אלף ות"ק אמה קודם ל"ה ומלות עשה דאורייתא לחוסף מחול על הקודש, וא"כ לריך לקבל שבת קודם ציאת השמש זמן ונה ווי יכול לשער בלמולי אס יש עדיין זמן ונה יותר מכדי להלך אלף

אלף ות"ק אמות או לא יש לחוש שיצא לספק איסור כרת וסקילה ח"ו ע"כ יש להקדים להוליח כפטיי ומספיקא וכתב הצ"ח והתמורר לקבל השבת כדעת מהר"ם צפי יראי ומקבל שבת צקוף טעה כ"צ הע"ז ע"ש ס"י רס"א שהאריך וכן כתב צד"מ סם וז"ל יכול לקבל עליו שבת מופלג נכחה ונעלה שהוא טעה ורציעית קודם ל"ה ולדעת מהר"ם צ"י שעות קודם הליה שהוא חלק י"ב מכל יום שבת שהוא כ"ד שעות דומיא דתוספות שביעית דהוי למ"ד יום חלק י"ב שבתה עכ"ל, ע"כ הירא והחרד לדבר השם יהא זריז וכסדר להקדים לדבר מלוא ולא כמו שראיתי בקלת נקומות אף שיש סם לוונדים מופלגי וירא"י וסלימ"י שקורין לצי"ה צחורף צמ"ט מעט יותר ורציעית טעה קודם ל"ה וטרם יתאספו הקהל לצא לצית הכנסת מוטעין הזמן עד צין השנועות וצין כך עושין צ"ב עדיין מלאכות גם השמש המדליק הכרות צצית הכנסת טוהה צהלקת הכרות ובאים לידי חילול שבת ואין איש סם על לב ומי שיש צידו לנחות עליה דידיה רמ"י להסגיח על הדבר הזה שלא יכטלו צחילול שבת עוד ילוא כל איש לצ"ב שלא יעשו מדרת אס סמוך לחשיכה לשבת כי אס צענין שחח טלהצת עולה ואליה קודם שבת ואס מניח בתנור עץ יחידי כדי שיאחו האור צרוצ עציו ורוב היקפו דאליכ אסור להכות זה צצנת כצואר צמ"ע סיומן רמ"ה וגם צוה ראיתי שכסכלים צו גם שמועתי מרצ"י באס שחם להס ציותר צהחדר שקוראין להעכו"ם ואוונריי סיוליא האס מן התנור וזה איסור גמור ואפילו אס עושה העכו"ם מעלמו אס רואה שהוא עושה צצנ"ל ישראל לריך לנחות כי דוקא צדליקה אמרו או צהפסד הבא לאדם פתאום עכו"ם שצא לכצות אין אוונרים לו כצה ואל תכצה וכן הפוסקים לא כתבו זה אלא גבי דליקה שמועין דלא צמקוס הדליקה אסור כי דליקה שאני שיש לחוש כיון דאדם צהול על ממוכו אמת לכצות צעלמו ומטעם צגמרא דף קס"א ע"א דאפילו גבי דליקה אס העכו"ם עושה צצנ"ל ישראל אסור להניחו לכצות דאוונרין החס אצל קטן שצא לכצות אין שמועין לו וכו' וחי"א צגמרא סם ש"מ קטן אוכל כצילות צ"ד מלווין להפרישו אמר רבי יוחנן צקטן העושה לדעת אציו דכוותא גבי עכו"ם דקעציד לדעתא דישראל ווי שרי עכו"ם לדעתא דנפשיה קעציד ופירש"י דאפילו יודע שכות לו לישראל הוא להנחת עלמו ומחכין שידע שלא יפסיד מ"מ דבאס אכו יודעים שאינו עושה אלא צצנ"ל ישראל אין שמועין לו ולריכין לנחות כמו הקטן וא"כ כ"ט דאסור לקרות העכו"ם לכצות האס או הכרות אפילו אס רואה שהעכו"ם עושה מעלמו לריך לנחות צו, ע"כ כל איש ירא שמים יזגיח על זה צציתו לצל יכח לעכו"ם לכצות הכרות או האס אס לא צמקוס שהוא לורך חולה אפילו אין צו סכנה:

אסור

ליתן נגד התנור או העודר השמן זית שיפסד וכן מאלל שיש צו סוון שקקרט יש להחמיר עיין ס"י ט"ה סעיף י"ח:
תקון ו' להרצות צכרות וכו' וצמדיכות פולין ראיתי שמדליקין רוצן צכרות טעוה או חלצ וכתב העור ס"י רס"ד וז"ל אס כרך טעוה קצ"ב

יסוד יוסף

הפתילה ועושה מונו כר הגאונים אסרו ור"ש ור"ט אלפסי ותיירין ולזה הקבי
א"ח עכ"ל וכן פסק צ"ע ס"י רס"ד, ומלחתי צקפר ולחמות ה' שכתב על
הא דאמרינן צ"י צ"ו שעה אילעריכא ליה וז"ל כחצ צקפר המאור כ"ו
ומאן קמכו להדליק צצת צנרות שעושין צעוה כעין פתילה אשר הכותב
ומי קמץ כזאת וכו' והדבר נראה לעין שהן לריבין להיטיב ולמחטן יותר
מכל הנרות שצבולי והזקקתי להשיב לפי שראיתי לרבינו הגדול שכתב בכתבו
שאלה שהוא אסור ואין צדד ספק עכ"ל, וראיתי צלילה שהציח כל דעות
הפוסקים הנותנים והאוסרים וצקוף כתב וז"ל אונס האמה יורה דרכו
ספירוש דבריו לאיסור נאחר שגילה דעתו כן בהשגחה והרא"ש סלח ראה
השגחה כתב ונה שכתב וכוונת לדעת הר"ף והרמב"ם לאיסור וכן יש לנהוג
עכ"ל ע"כ ירא שנים י"א די כולם ומי שרולה להרצות צנרות ידליק ויצדק
על השמן ואז יכול לתוספות אור להדליק נרות של שעה או חלב כמה
פירלה וכו' שנוהגים באשכנזי שמדליקין על השלחן צפוניו שקורין לאח"כ
ומרצים צנרות שעה או חלב צהררי וכן א"ח בהגהות מרדכי וז"ל אשר
והר"ם ששמע רק שיש צוקוס אחד כר כשר דע"י יזכור ולא יטה שאר נרות
שצחלר וצצית עכ"ל:

אסור לישראל ליתן מים צצת לתוך הקדירה הקוצע צהנור שקורין (העלמאם)
אפילו לומר לעכו"ם אסור צצת אפילו קודם שהסיקו ואפילו צער
צצת קמוך לחשיכה אסור על ידי ישראל אם לא שירתחו קודם צצת
וצעוד יוס:

אסור ליתן מים או שאר מוקי פנגר האש להפיג ליתן אם יכול להתחמם
באוחו מוקוס אם עומד עם זמן הרבה ששהא היר קולדת צו ואז
אפילו להכיתו עם זמן מועט אסור, יש לזהר לכתחלה אפי' צקדרי מוצלח
כל לרכו שאל יגיס צו פירוש (ארום רירין צליח) רמ"א ס"י ט"ח, ואם אי
אפשר להוליא מייני קטניות ון הקדירה אלא צקף יש על מה לקמוך שיכול
להוליא אצל אם אפשר צענין אחר יש לזהר צזה דהוי כווגיס, עוד יש
ליזהר צענין צרירות הירק שקורין סלאצין צצת כי אם שיאכלנו לאלתר
אחר צרירתו אצל לאכול לאחר שעה נעשה כצורר לאולר כך כתב הצ"ח ס"י
זה וכן דעת הרמב"ם וכו' שכתב הרמ"א כל צצורר לאוחו קעודה שהוא
מיקצ צה מוקרי לאלתר וכו' עכ"ל ולא כווי שנוהגים צצוררים שעה או שתיים
לפני הקעודה וגם דוקא אוכל מתוך הפקולת אצל הנשים והמשרתת אינם
מציני"י צזה כי גם צוררי מוס עפר ועלים וקס וצקפרי הארכתי וכתב
הש"ג ס"פ אלו קשרים שא"ח ליזהר ע"ש שהאריך וסוף דבריו שהנהיג לצרור
הירקות שעושין מונו העיגול שקורין אינלל"ע מוע"ש עכ"ל וכן יש לנהוג
כי כפי מה שראיתי צענין אסור גמור צצת צזה:

זבוב או קוס דבר מאוס שנפלו לתוך הכוס או קערה אל יקח מוס ציד
או צקף רק יטה הכלי ויספוך הזבוב או שאר דברים עם המשקה
מכלי או יקח משקה עם הזבוב מהכלי וכן אם יש שוון הרבה על המאכל
צקערה

יסוד יוסף

יה

צקערה והוא אינו רולה לאכול השומן עיין מ"א ס"י שצ"ע קע"ף י"ד וסיומן
תק"י ס"ק י"ב:

יש לזהר צעת שחרוח מנצב שלא יהא רוקק כ"א יפזרו הרוח חייצ מוס
זורה כוונ"ש הרמ"א ס"ס ט"ט ואין איש עם על לצ דין זה, יש להחזיר
שלא יקחו שום פרי אם לא לתוך האוכל לתקן האוכל וצלימו"ס ל"ע אף
שכתב צ"ע מותר לקחו הלימו"ס עכ"ל והוא מותרת הרא"ש ורבינו ירוחם,
אונס מוע"ש הצ"ח צ"ה ומ"ש ותלמי ורמז"י וכו' וז"ל, והלכך כלפע"ד דאין
להורות צעום פרי לקחו למיניהן חלילה וחלילה עכ"ל, וי"ל שגם הרא"ש
חיירי כשעמיד לערב עם המאכל וכו' שכתב הע"ש ע"כ צעל כפש יחזיר
לעלמו, אם נשפך מים או יין לצן על המפה אסור לגרור אפי' צקכין דהוי
מכבס אצל אם נשפך שבר או שאר מוקי מלצי"ס המפה שעל השלחן
עכ"פ לא ישאז מוס תוך הכף והוא אסור גמור אצל צקכין יש היתר לגרור
אך לא יגרור צכה גם לא תוך כלי רק סיוצ המשקה לאיצוד, האוכל פירות
הלוצעים לריך לזהר שלא יגע צידיו אפילו צצגד אדום וצמפה לצן כל סכן
דאסור לקנח צו:

אסור לשפוך יין או שאר מוקיס לתוך הכלי שיש צו חומץ כדי שגם זה
יהיה חומץ, אסור לנלוח חתיכה לכוון ד' או ה' יחד אלא מוצל כל
אחד לצדה ואוכל ס"י שכ"א ואיסור גמור אם עושין (שלאטן איגרקוס)
ומולחים הירק או איגרקוס תחלה צפני עלמה ומשהין אותן כך ואחר כך
מסקכין המים טיול"י מונו וחתי"כ מערצין אותן עם שמן זית וחומץ וזהו
דמי לעיצוד ע"כ יש לאדם ללמוד לצ"צ שיחטכו האיגרקוס קודם צצת ומלחם
ויסכנו מוים מוס קודם השצת וכן השלחטן ויחיסם עד השצת ואז יתנו
שמן זית וחומץ רק ישנה אם דרך הוקי שהוא ליתן צחול החומץ והשמן
תחלה וחתי"כ האוכל יתן צצת המאכל תחלה וחתי"כ החומץ והשמן וצמקוס
שדרכן לעשות כן צחול יתן צצת האוכל תחלה ויערב צאלצע ולא צכלי וכן
הדין צחריין או צחרדל עיין סיומן שכ"א קע"ף י"ו וצמג"א ס"ק כ"ג. מה
שנוהגין צמדניות האלו להתך הלכוון דק דק יש להם על מה שיסמכו כמ"ש
הצ"ח ס"י שכ"א וכן כתב המג"א ס"ק י"ד וז"ל אצל צמדיותנו נהגו לחתוך
הלכוון דק דק ואז ויש להם על מה שיסמכו ועכ"פ אסור לעשות עד לי"ח
ציה"כ דצעינן קמוך לקעודה מוס עכ"ל, והוא מוע"ש הצ"י צסס הרין וז"ל
מולינו למידין דמותר לחתוך צצת קיצן ירקות שקורין אנטלד"ה והוא
שיאכל לאלתר:

ובי אסור לקלוק הצללים והשוים וכן תפוחים אם לא לאכול לאלתר:
אסור לומר אעשה דבר פלוני למחר אם הדבר הזה אסור לעשות היום:
אסור ליקח שרציע או עץ לאיים צו לתינוק אם לא יחדו לכך מוצע"י וכן
קיסס של עץ לחלוץ צו את סיכיו אסור אם לא הכינו לכך מוצע"י:
כלי שנאלצתו להיתר מותר לטעלו אפילו אינו לריך לכלי אלא שלא ישבר
או

או שלא יגנוב אבל שלא ללורך כלל אסור חוץ מכתבי הקודש ואוכלים מותר
לעטלעלי אפילו שלא ללורך עיין סימן ס"ח סעיף ד':

אסור להדיח כלי אכילה לאחר סעודה שלישיית וכלי שתיה אם ידוע לו שלא
ילטרך עוד היום כמי אסור להדיח וכשמדיח הכלים אין חופשי אוחס
במלח וכן אל ירחוץ את ידיו במלח וכ"ש בצורית שקורין זייף בל"א :
ישגיח להזהיר את אשה ובתה שלא להעביר הסרק שקורין שמוכקין בל"א
על פניהם וכן שלא להטיח על מלחן לובן צילה ולא להדביק השערות
בשמן ערוף במים ולהשכיבן על הראש :

מצוה לאדם למשמש כליו בערב שבת לא וצעיף במקום שאסור בעלעול
אלא אפילו במקום שמותר שמה יש אללו דבר מוקלה :

אסור לבער בגד חדש מן האצק שעליו, לא ילא במחט התחובה לו בצגדו
ע"כ במקומות שאסור לעטלעל יצדק צגדיו שלא יתחב זהם ונחט שאיכה
לריך לו ללורך מלבוש וה"ה נשים לא ילאו חלא בנחטין הפריכים להם
להעמיד קשורין. טוב להחמיר שלא ללאת צנתי ידים שקורין הענשיך במקום
שאסור לעטלעל עיין סימן ס"ח סעיף ל"ז ובעל כפס יחמיר וכמ"ש הצ"י
לחוש לדברי החמיר, ספקל שכשנעט אחד מרגליו כל שכן נשים אסור להניח
לד השמוט על ספקל אחר אף שה"ז סימן ס"ח לידד להקל לעת הלורך
מקצרת עלמו בעל כפס יחוש לעלמו כי דבריו אינם מוכרחי ע"כ אין לזוז
מפסק הצ"י והרמ"א עיין סימן ס"ח סעי' ע"ז וס"י ס"יג סעיף ח' :

יש ליזהר שלא ליקטר שני קטרים זה על זה והוא הדין להחירו ואם עושה
קטר צראש החוט או ונסיחה דינו כשני קטרים. מי ששכח מעוה צביקו
הספור צגדו אסור ללבושו צצנה, הכהו חציות קטנות של מרקחת אסור
להסיר החסוקי שקורין רייפן ועל ידי עכו"ם מותר, פה שאפה העכו"ם
לעלמו צצנה יש אוקרין ויש ותיירין ובשעת הדחק וכו' יש לסמוך על הנהגות
ושעת הדחק שהוא צכפר יחידי שא"ל להשאיל מחצירו, על כן בעל כפס יחמיר
על עלמו. וצירידים שאין עס כי אם פה פלטר עכו"ם יקבו כל לרכס להם
קודם שבת :

הראי"ל שצח לדיד לדבר ציריד"י צחתי להזכיר דבר שאין איש עס על לב
שעטלעלין במקו היורה, והנה לדעת מהרש"ל ס"י י"ח אסור אפילו
אם דרים עס יהודים אחרים ע"ש ואח"ל שלא נהגו כן במקום שדמים עס
יהודים קצועים וסוואכים אדברי צ"י שכתב אם לא נתארח דרך קצע
אלא ללי יום אינו אוקר מ"מ אין לזוז מפסק הרמ"א מפסק דוקא דר"א
בעל הדין בקצוע דאז האורחים בעללים לבגיה אלז אורחים ציחד אוקרים זה
על זה וא"כ אין להם תקנה לעטלעל צירידים שאין עס צע"צ בקצוע אם לא
שישכרו הנקום ומעכו"ם המושל או משכירו ולקיעו כמזוחר ס"י סעי' ולערב
אפילו אחד יכול לערב ומשלו צצביל כולם ובלבד שיזכו להם ע"י אחר וכשהוא
זוכה צו לריך להגביהו עפח וכמו שמוזחר צצ"ע ס"י סקי' ויאמר הצרכה
על מלות עירוב ואומר צהדין עירובא וכו' כמו שכוהגי' והכבר שמוערבין צו
ל"ב

ל"ב כשיעור עשה צינים ולריך להודיעי עזובה להם ואם אפשר להודיעם
קודם שצת ה"ז משוזה ועכ"פ לריך להודיעם צצנת שיזכה להם ואם כן
ציריד"י שא"ל להודיע לכל אחד ואחד ישלח שונש שילך במלוכות ומלון למלון
שנתאכסנו עס צני ישראל ויודיע להם שעירב צצבילם :

יש לעורר דבר שאין הנסים כזהרי' ויולאין צעת הגשמים צמה שקורין רעגין
דא"ך שהוא ממוצר למעלה כס ותלוי למטה וצעת הלורך להם מותרין
אותו למעלה וזה אסור משום עשיית אהל צצנת א"כ שהוא מותר למעלה
בפוחח עפח צע"ש, אסור להרוג פרעוש בל"א פלוי"א וגם ללודו אם אינו
על צצרו ועוקלו ואם הוא על צצרו ועוקלו אז מותר לתפשו ולהשליכו
ולנווללו אסור פן יהרגנה וההורג כינה (וזהו פרעוש כדאיחא צתוספות דף
י"ב צד"ה שו"א) כאלו הורג גאל כדאיחא צגמרא והמפלה צגדיו מוכים אל
יהרגנה אלל מולל וזרק ואם מותר להשליך הפרעושים במים צצנת החו"י
צתשובה ס"י קס"ד אוקר ואם הרגיש צבילה שעיקן לו דבר וחופפו צידו
אל ימלל ק"ו להרוג כי שמה הוא פרעוש :

כתב הרמב"ם צפרק כ"צ מה"ש וז"ל וכן לא יעשה מי ונלח עיזן והן שני
שלישים ונלח ושליש מים מפני שכרחא כעושה מורי"ס עכ"ל אם כן
כשחל פסח צצנת לריך ליזהר לעשות המי המלח קודם צצנת, וי"ל דה"ה
לוקר אין לעשותו שני שלישי' לוקר ושליש מים עיין בהלכות קטנות צתשו'
רי"ח כל דבר אוכל אסור לערוף צכף בל"א ארו"ם ריר"ין ואפילו צצכין כ"א
באלבצו וה"ה השלחטין, ירא שמים ילא את כולם ולא יזכיר שום עס דומים
או עס עס מורה צצנת וכל חכס יעשה צדעה, לא יעשה קצצ צמחט או
רושס צליפורן לקימון צצנת וגצחי לדקה יקחו גרעינין להניחם לקימון צכמה
שקכה הקונה מלות צצית הככסה ולא ע"י פנקס ופתקאו' :

כתב הצ"י סימן שכ"ז דצמון הזה אסור לקוך שום עמון ע"ג מכה צצנת
וכן כתב הש"ג ס"פ ח' שרלים וז"ל צקילור לדידן וכו' כראה דאסור
לקוך צשום עמון משום מיהש דודאי כיכר דלרפואה קעציד ומכאן אזהרה למי
שהיה לו חטעין צראשו שצכין אותו צמון דאסור עכ"ל ע"ש, אסור לקוך
צמוסק שקורין פיז"ם והוא נקרט כמו טעוה ודרכי למרח אותו על גצי יד
להריח ואסור דהוי מורח שהוא אלז מלאכה, כל לורכי חולה שאין צו סכנה
עושים על ידי עכו"ם צצנת והיא סכפל למשכב או שיש לו מיוחש שמועבר
וחלה ממוכו כל גופו אע"פ שהולך וכל לורכי קטן עושים כמי על ידי עכו"ם
דהוי כחולה שאין צו סכנה :

מותר לומר לעכו"ם לעשות לו רטיה בל"א פלאקטר ע"ג מכה אם כלטער
וחלה כל גופו ואם כהנרח הרטיה כבר על גצי צגד אלל רופא
מוע"ש מותר אפי' לא כלטער כל כך, כל שאינו מואכל צריחים אסור לאכלו או
לשתותו צצנת לרפואה אפילו הוא צריח על כן לא יפה עס עושיין השותין לרפואה
ערופי"ן שנותני' להם הרופאים ונעטיפים אותה לתוך המסקה אחת צצנת
ושותין אותה. שנו"פ טאצח"ק הע"ז חוכך להחמיר אף על פי שצפי הלכות
קטנות סימן ק"א כתב צצס שאר רצנים שהוא היתר גמור בעל כפס יחוש
לצצל

לצעל ע"ז וצקפרי הארכתי ונטעם אחר שיש לאקור ורע עלי הועשה אשר
נעשה אפילו בחול ששופין אותו אף צעטת התפלה, גם נושטיין הקלפי זה
לזה צצה"כ וזהו גאולה וקלות ראש נאמר לעשות כן צצה"כ אפילו שלא צעטת
התפלה על כן ילמדו איש את רעהו שלא לעשות כן עוד, שמתחזק צק"ק
פירד"א גזרו על זה שלא ישאוף אדם השקופ"ף טאצחק צצה"כ ויישר חילם:
מי שיש להן קצב שקורין פונטינע"ל א"ך יתכהג צו צצצת עיין ונג"א סינון
שכ"ח סע"י כ"ח ס"ק ל"ג, להעמיד עלוקה שקורין יגולין עיין גם כן
צנג"א סינון הסוכר ס"ק כ"ג שהוא חוכך להחמיר אקור לעשות קראסטי"ר
לחולה שאין צו סכנה כ"א ע"י עכו"ם:

אסור למנוח דם צפיו ואם כן אקור למנוח דם שצין השיכ"י ואפשר דהוי
אז ונלאכה ענג"א ס"י הכ"ל, יולדת הרי היא כחולה שיש צו סכנה כל שלשה
ימים אחר הלידה, ויותר ישראל לחלל עליה השבת ונדליקין לה נר אפילו
היא קומא אם ה"א להעשות ע"י עכו"ם צלי אחר כלל, אם נולד לך צקפק
צין השמננות צערב קצת או קוונד למו"ש לא יוולו צצצת אם לא שידע"י צצירור
שהלי"א הולך ראשו קודם לה"כ שליט טעה כוונ"ש הצ"ח צתשובה ס"י קכ"ד
וז"ל אם צצירור נולד לפחות שליט טעה קודם שבראו ג' כוכבים ציכוכים
כאשר הרקיע ונזהיר ולא נתקשר צעצ"י וכו' ע"ש ונעלם ונונו שהנוג"א כתב
רציעית טעה כוונ"ש סינון רס"א צענין קבלת שבת דצרי הצ"ח כראש לי עיקר
כי א"א ללוואס גם עוטב להכניס את עלמיו צקפק קיום נו"ש צזונן צצצ
ואל העשה ונעשה צידים ונלמוד צצצת צקפק שיש חילול שבת, וגם הולכה
לא נתקיי"ו צזונה וטב ואל העשה עדיף:

כתב הצ"י צ"ד צצס הרשצ"ן שתינוק שה"י חולה ונתרפא לא יוולו ציום
ה' דטמא ילטרכו לחלל שבת ציום ג' כונו שאין ופליגין צקפיכה פחות
נג' ימים קודם שבת כדאיתא סינון רנ"ח וכתב הנוג"א ע"ז ס"ק שלי"א צא"ח
וז"ל ול"כ דצזונן הזה דאין רוחלין אותו ליכא לניחש לזה דלא שכיח כלל
שיחללו עליו שבת וכו' ע"ש וא"י אומר דצזה אין לרחות דצרי הצ"י דונה
צכך שאין רוחלין אותו הלך ראייתו הוא וקפיכה והרצ"י הפס טעמא דאין
ופליגין צקפיכה כהר"ף והרא"ש והרננ"ס שהוא וקוס דכל ג' ימים יש לו
שיכוי וסא כי יחובו ויטובו כשיכור וצצטל עונג שבת ואם כן גצ"י ויילה כוונ
איכא לערא דינוקא צצצת וכן איתא צצ"ז צ"ד סינון רס"א וז"ל וראיתי צקי
צדק הצ"ת שחיצר הצ"י שכתב צצס הרשצ"א דנכח וקוס אין ולין אותו ציום
ה' לפי שציום הג' יש לער לנימול ואין לגרום לער ציום השבת ולפ"י כרא"י
כ"ש שאין למוולו ציום ו' כוונ"ש צקי רס"ז צצס הרשצ"א והרננ"ס עכ"ל וונה
שרולה הש"ך סוף סינון ר"ב לרחות דצרי הרשצ"ן ונא דאיתא צציק דצצת
דף י"ע אהא דאין ופליגין צקפיכה היינו דוקא לדבר הרשות אצל לדבר מלוי
שפיר דמי אין זה ראייה דהא דאורינן כוונ"ש וקא דרס"ז כו' רשצ"ג
אומר אינו לריך ואף שהטור כתב דהלכה כרשצ"ג הרי על זה כתב הצ"י וז"ל
ונה שכתב רציו דהלכה כרשצ"ג אין כן דעת הרננ"ס צצפרק כ"ד ופרק

לי פסק כת"ק וכן דעת ר' ירוח' עכ"ל וכן פסק צצ"ע סינון רנ"ח סע"ף
א' וכיון דזה לא שייך לומר גצ"י ויילה דזהו ודאי שצריכ"י לחלל שבת אם
יחא מן הלורך ולדעת נוי שאמר וקוס לער תינוק צודאי יש לו לער א"כ
אקור למוולו ציום ה' לכתחלה וונה שרולה הש"ך לרחות ונא דהנן קטן
כינול לטמונה וכו' ולי"צ לא פחות ולא יותר הא ונשכחת לה אפילו צצ"ו
היכא דחל שני י"ע דר"ה גצ"י וד' דה"ל י"צ צה' ואקור למוולו צה' ואם כן
כדחה עד יום א' וכו' גם זה אין ראייה לרחות כי הנתחיתין לא צא לאשמועינן
אלא ונה שהוא אקור מן התורה כגון ויילה שלא צזוננו וספק צן שמונה
דכפא ונקרא כדאיתא צגנרא שבת דף קל"צ ע"ב דאפילו ונשמיני ואילך
דצבר ונא זנכיה אקור למוול וספק ילפינן ונדכתיב ערלות ודאי וכו' ע"ש
צגנרא דף קל"ה ע"א צרש"י אצל ונה דכתב הרשצ"ן דאין למוול ציום ה' פן
יצא לידי חילול שבת זה אינו אלא וד"ס אי ונטעם רחיל"ה חששא רחוקה
כונו שכתב הנוג"א ואפילו שיהא מן הלורך לרחוץ הלא יש לחנוס חנוין וערב
שבת או על ידי עכו"ם צצצת וכל לורכי קטן וותר לעשות ע"י עכו"ם כיון
דאינו אקור אלא וקוס שבות ואם ונטעם לערא דינוקא ויש ציעול עונג
שבת כונו שאקור להפליג צקפיכה פחות ונג' ימים ונטעם זה כוונ"ש אינו אלא
וד"ס וכונו שכתב הרננ"ס פרק ל' ונשלכות שבת ונה שהוא ונדצרי סופרים

לא חיי"י צנתחיתין ולדקו דצרי הרשצ"ן וזה צרור לעניות דעת' :
אם נפלה חס ושלוס דליקה צצצת והולרכו רוב הקהל לכבות צצצת אין
ראוי לגזור תענית על זה ואפילו ליחיד אין להורות לו שיתענה על זה
והנחמיר אינו אלא מן הנתחיה"י דיש לחוש פן תכשילם להצא ס"ג ותשובה
חוי"י ס"י רל"ו:

אם נתפזרו פירות אחד הנה וא' הנה ונלקט ונעט ואוכל אצל לא יתן לתוך
הקל או לתוך הקופה וכו' ש"ע ס"ס שלי"ה ע"ש, יש ליזהר שלא יכבד
הצ"ת אפ"י צנוטלי"ת וכנף ארוזא כי אם על ידי עכו"ם:

אם יש נשואין ורול"י שיכגן העכו"ם צצצת יאמר לו קודם שבת ואין חילוק
צין חנינה לרנוי"ה צנלאכה הנעשית צצצת אצל דצר הנעשית למו"ש
חנינה אקור רנוי"ה ונותרת רדצ"ז סינון קל"צ ע"ש ואם צא העכו"ם ונכגן
נאליו אין מוכעין אותו:

אישה ששכחה ליעול לפרכיה קודם עזילה אקור לומר לעכו"ם ליעלם צצצת
נ"ז והגאח"ל צתשובה סינון פ"ב:

כל הדצרים שאקורים וד"ס לא גזרו עליו צין השמננות ואם קצלו הקהל
שבת וענו צרכו הר"ר אצרהס צן כחמיה התי"ר צתשובה כ"י אצל הר"ר
אצרהס קפסל כתב כל דקיבלו הקהל שבת אקור אפילו שבותין פ"ג מה"ק
והנחמיר תצא עליו צרכה: **ידא** זהיר מן הכעס והעלכות כדאיתא צתיקו"י
וזוהר וז"ל זכאה איהו מאלן דנטייר דירה נצצת דלא איתקרב עלצות דעחול
וכעס דונה דאיהו כורא דגיהנס דעלה אהמר לא תצערו אש וגוי והכא איהו
ודאי דכל מאלן דכעס כאלו אוקד כורא דגיהנס עכ"ל וזהו אפילו בחול הוא
פגם

פגם גדול לכשמה כדאיחא בזוהר תלום וכן איחא בגמרא כל הכועס כל
ויני גיהנם קולעים זו ואיחא עוד קס שאגור אל"י לר"י וכו' לא תרחה
ולא תחטא :

ומה עוב שיהרהר בתשובה ויפספס צנועטיו כל ערב שבת ויתודה וימחרט
על העצר וליתן אל לבו להיות זהיר ורז"ז ונעתה צעזודה הצורה צ"ה
ולתקן אשר עיזת צטוירה שבתות כראוי צלימוד תורה לשמה והצא לטהר
ונסייעין לו :

הנה כהצתי ונקלח דברים הסכיחים ואין העולם נזהרים שצת וכתצתי
אפס קלהו ואם צאתי לכתוב יותר תרצה עלי האולאכה כי הלכות רצתי
לשבת וכמיש הטור ר"ש סיגון ש"א וכבר ציחרו צאר היעצ הפוסקי הראשונים
ואחרונים על כן ויי האיש הספן חיים ילמוד צהם כדי שיהא צקי צכל
דיכי שבת כראוי ואותן הצ"צ הלמודי שיעורי ילמודו הולמודים עומה הלכות
שבת על כל פנים יודי שבת צצתו ואז ידעו לקצו צתשובה אם ככשלי
צדצרי האקורים לעשות שצת ולהיות זהיר ורז"ז ונאך ולהצא לשמור ולעשות
ולקיים שבת כהלכתו ויתוקן הסעל אשר חטא צצרי המעור וככה בגולה
צוהרה ציוניו אמן כנוו שאגורו חכוניו ז"ל אילנאל ונשמרין ישראל שתי
שצתות כהלכתן ויד נגאלים :

תקון ה' ללמוד קודם שכיזה זהו מוצר בגמרא צרכו וצ"ע יורה דעה
סעיף כ"ג ויי שרולה לזכות צכתה של תורה יזמר צכל לילותיו
ולא יאצד אפילו אחת ונקן וכו' וכצו צפריקה הציחו הס"ך וז"ל כראה לי
כל לילותיו כמשועבו דאפילו צלילי תקופת הנוז הקלרי גם כן ילמוד אחד
הנורה ואחד המועטי וכל מקום ילמוד מעט וכו' ע"ש ומה מאלד הפליגו
חכמים ז"ל ונכר הלמוד צלילה בגמרא ובזוהר צנוקמות הרצה ואמרו ז"ל כל
צית שאין דצרי תורה כשוועים זו צלילה אס אכלתהו ואשרי האיש שעמוד
נחלות לילה ואילך וכדאיחא צזוהר צפי צשלה צפסקוק וסי הולך וז"ל ר"י וקי
פתח על אילת השחר וגומר כוונה הציצא אורייתא קני קודשא צריך הוא דכל
ונאן דאשתדל צאורייתא רחיס לעילול קצ"ה אלית לעלויה ולא צציק ליה
צהאי עלמא ולא צציק ליה צעלנאל דאתי דאורייתא צעי למלעי צה ציונאל
וצלילה דכתיב והגית זו וגוי וכתיב אם לא צריתי יונס ולילה וגוי סינח
ציונאל צלילא אנוחי צגין דיהא שכיח לגציה שונא קדישא שלים כוונה דלית
יונאל צלא לילה ולא איהו שלים כן צעי אורייתא לאשתכחא עוניה דצב כס
יונאל וליילא וכו' והא אמור דעקרא דליילא ונפלגוהא ואילך וכו' זכאה
חולקיה ע"ש שאריך והוא רחיעאל דקודשא צריך הוא כדאיחא צזוהר וז"ל
אף רוחיאתן וגוי דצעי צר כס נרחיענאל דקצ"ה לניקס צכל לילה לאשתדל
צאורייתא וכו' זכאה חולקי דהאי צר כס דרחיענאל דל דרתיס לקודשא
צריך הוא והפי איבון זכאה קטוע דרחיעין להקדוש צרוך הוא הכי צגין דעלמאל
אשקיי צגיכהון עכ"ל ועיין ר"ש פרשת שלח לך וצמנה דוכתי צזוהר עכ"
ויי שהוא ולמוד אל יקום צאשעורה כולי האי וכדאיחא צשלתן ערוך י"ד ס"י

רנ"ה וז"ל ואין ללמוד לכיעור צלילה יותר מלח יהא עלל ציום ללמוד
וכו' עיין סס ועכ"פ ילמוד ונעט צתחלת הלילה ויקום קודם עלות השחר
ללמוד כדי לקשור ליליא ציונאל וכנזכר וכל מה שהוא לונוד ילמוד כדי לשמור
ולעשות רלון קונו צ"ה ולא לשום פניי אחרת אכן לא יתבאה צנוילי דאורייתא
כדאיחא צזוהר תרונה וז"ל צצעתא דנעאן ישראל לקדרה דקדושתא וכו'
כדין כרוזא כפך ואמר עלאין ותחאין אליתו ונאן איהו גס רוחא צנוילי
דאורייתא ונאן כיהו דכל ויילוי צגין לונגה צנוילי דאורייתא דודאי תכינ
דצב כס צעי לנחוי ספל צהאי עלמאל צנוילי דאורייתא דהא לית גצסי צאוריית
אלא צעלנאל דאתי וכו' ע"ש :

ובזאת יוסר עונו וכדאיחא צזוהר קדושי דף ל"ב ע"ב צדפוס זוללצאך
זה לשונו ר"י הוה איל צאורחא וכו' אומר ליה האי דאוקמיה
חצרייא דכתי צעלי לכן כצצתי וגוי וצצח וצונכתי אינו ונכפרי אצל ונכפרי הוא צצרי
תורה אנוחי צגין דצצרי תורה סלקין על כל קרצין דעלמאל כוונה דאוקמיה
דכתיב זאת התורה לעולה לנכסה ולחטאה וגוי שקולי אורייתא לקבל כל
קרצין דעלמאל אומר ליה הכי ודאי דכל ונאן דאשתדל צאורייתא אף על גב
דאחגור עוכשא ונלעילא כיחא מכל קרצין ועלוון והאי עוכשא אחקרע וצגין
דילעי צה לשמה קצ"ה אשפייס צהדיי ות"ח לא אחרכי צר כס לעלמין אלל
צנוילי דאורייתא וכו' ע"ש ואמרו בגמרא כדה תנא דצי אליוו כל השוכה
הלכות צכל יום מוצטת לו שהוא צן עולם הצא פירשו זו דהיינו הלכה
פסקה על כן ויי שחכו ה' דעת סיכול ללמוד פוסקים ילמוד וידי יום
ציום איזה סינכים צנור אר"ח וי"ך כדי צידע המלות הכוונה תמיד ואם
הוא דיין ילמוד גם כן חושן משפט שיהא צקי צידון דין אומה והוא הדין
כל אחד לריך ללמוד כדי צידע דיני אונאה וגזל והשצת אצידה והרולה
שיתחכם יעקוק צדיני ומוכות וכו' ואיחא צגמרא צרכות דף ע"ב אומר
רבי זירא לרב חסדא כיתי נור וכיחתי אומר ליה צרכת מוצנא לא בגיירנא
ותכווי ומתיי עיין סס שנועינן וזה שערס כל לריך ללמוד שיהא צקי
צצרכות ואם כן הוא הדין שאר ונלות הכוהגים תמיד כוונה שכתצתי :

תקון ט' לכבד חכמי עיין כוונה שכתצ הרצ ונשלתן ערוך י"ד סיגון רנ"ג
סעיף ו' איחא עון גדול לצמות ת"ח או לשכחותו כי המצוה
ת"ח אין לו חלק לעצ"צ והוא צכלל כי דצב ה' צוה ע"ש ואף אם ראה צו
דצב עצירה אורו ז"ל כקוהו כלילה רק יוכיחנו צינו לצין עלמנו אם לא שצ
נחטאתו מותר לשכחותו כדאיחא צפי ערצי פסחי ומן הסתם אמרינן אם
ראית ת"ח שעצר עצירה צלילה אל תהרהר אחריו ציום כי צודאי עשה תשובה
כדאי צזוהר פ' לו צר"ו צד"ה פקודי להקריצ וכו' ולצחר דיעול גרמיי
תחות אדם צתורה יתקיים ציה אדם וצהננה הוטיע י"י אם הוא כקוק דרכי
עליה נארי וסציל ל"י ולא נצעט צנארי ונאי סצילו דע"ה לה"ח צגין דת"ח כיום
שצת לריך איהו דלית ליה מדליה ואם ע"ה סציל ליה צמונכוי ואחנהג ציה
כפוס רעותיה לשנשא ליה ולאתכהגא צפקודין כפוס רעותיה יתקיים ציה אדם

וזהוה תושבע ה' יושבע ליה ונשור וגזילה יושבע ליה ונמלאך המות דלא
שליט עליה וישחוט ליה צסקין פגום דילי' דכל מאן דשחט צסקין פגום כצלה
חיהו חתונר ציה לכלבז השליכון חותו דחיהו סמאל וכפס דתלמוד חכס חתקריחא
שצת ונלכתא וכו' ע"ש ועוד פס והכי ת"ח צנוי דמלכא ונערוכוסחא חתקריחו
שצתות וימיס טווצים וליה להון ודלהון דלאו חיון (צעלי') צני ונלכות כשאר
עצדין צנוי דחולין אגרא דלהון צעלונא דין וצעלונא דחתי לענגא לון צכל
וויכי נאכל ונשחה ולאוקרא לון צלצוסין שפירין כגונא דצצת דחיתונר ציה
כצדה צכסות נקיי' כל ויה דעציד צר כס לצצתיות וימיס טווצים חיה למיעבד
לון ונאן דנחלל שצת חייב שקילה והכי נאן דאשחונש צתגא חלף והכי הוא
הנשחונש צמי שצכה הלכות דנחלל תורת' וכ"ש הונצת ל' כאלו ונצת שצתות
ונוערות ולאוקווה נארי ונחיתין כל הנצתה את הנוערות כאלו כופר צעיקר
וכגונא דכל נאלי ציהמיק חתקריחו קודש הכי כל חיון דנשחטי ת"ח חתקריחו
קדש וכו' ע"ש, וכל הנציח' לא תנצחו אלא על וי שנהנה ת"ח ונכסיו כדל"י בגוי' חף
חס הוא צעלונא ת"ח חס' לאל ידו להחזיק ת"ח ונחויב להחזיק כדל"י צירושלנוי צפ' ר"כ
ר' נחמן ור' אחא צצס ר' אליעזר וכו' חונר למד ולימד וסונר ועשה והיה
סיפק צידו להחזיק ולא החזיק הרי הוא צכלל חרור ר' ירמיה צצס
ר' חייא צר חצא חונר לא למד ולא לימד וכו' ולא ה' סיפק צידו
להחזיק ונחזיק הרי זה צכלל צרוך עד כאן לשונו הכ"ל ות"ח המזלזל
צנלות ואין צו ירחת שניס הרי הוא קבל צצצור ש"ע ס"י רמ"ב סעיף ג' וציתור
חותן חכמים הנחכצדים צקלון הצריה' ונדצרים רעה עליהם צפני עם הארץ
למען הרצות כבודם שלהם לצד יהא עוכס גדול ונשחא רח"ל ויהס ונוהונכס,
ונופרסנוין את החכפ"י ונפני חלול השס וצלצד שהנפרסי יהא כוונתו לכ"ש
בגוי' יונא דף פ"ו ע"ג ע"ש צרש"י ולא ננחנת קחא או שחאה, גם יהא קיס ליה
צנפסיה להנפרסי שהוא נאמון אלל כל אדם כצי תרי דאס לא כן הרי הוא כנוליא
פס רע כדל"י צבוי צנפסיס דף ק"י ג' וצי דינא רצא יתפרע ונאן דחפי גילויא:
תקון י' להספלה תפלותיו צצבי' חיתא צגונרא כל השערים כנעלו חון נשערי
דנעה וחיתא צזוהר ויחי כל צר כס דחוסיד דנעין קנוי קוצ"ה
חע"ב דחגזר עליה עוכסא חתקרע ולא יכיל חאי עוכסא לשלטתה ציה וכו'
וצוהר שנות חיתא וז"ל חונר ר' יודא כל וילין דעלונא תליין צחשו וצללות'
דל"י צ"כ לקציה וכ"ש נאן דחוסיד דנעין צללותא דלית ל' תרעא דלא עאלין
חין דנעין נא' כתיב ותפתח ותרחשו את הילד והנה נער צוכה ותרחשו
את הילד ילד שעשועי' דחיון ישראל דחטאי קנוי נאריהון צכלא וניד הדרן
צחשו צצכאן קנויהו כצרא דצבי קנוי חצוה נא' כתיב והנה נער צוכה
כיון דצבי ונצצרי כל גזירין קשין וצישין ויה כתיב ותחנול עליו:

תקון יב ללמוד משניות ודרשו רז"ל חין הגלות ונחכסות אלא צוכות משניות
שכאנר גם כי יתנו צגויס עתה חקצלס:

תקון יג ללמוד סודות התורה כי הוא נקור התורה וכונ"ש הצ"ח צשו"ת
סימן ד' ונאוד הסליגו הנקוצלים ונלימוד חכמת הקצלה ויס להס
רחות כראוי וולק נספר הזוהר חקוני זוהר, חונס לריך לקבל ופי ונקובל

לאחון המקבל וצין ופיו ולא ופי חכמים כונ"ש צספר העקרים
ונאנר שכי פ' כ"ח וז"ל וצעצור זה הוא וצוחר שאין פום אדם רשאי להשחונש
צצר ונדצרי חכוי הקצלה ונצצרת עלנו חל"כ יהי' ונקובל ופי חכס צעל
קצלה כי הקצרה צחותה חכונה חקורה חלא לנקובל ופי חכס וחל"י לעונוד
על חאונת צה ונחוד הכתצ כלל כי לכך נקראת קצלה שהוא כסנו והולוכתי
לכתוב זה לפי שרחתי חכסיס ונשחצטין צזה וקורין צספר הזוהר וצזולתו
צספרי חכוי הקצלה צזולת הקצלה חלא ונצצרת עלנוס להרחות כי חכונה
גדולה להס וככספי' לפסיס ונחחילתס לחצוב ונחצצות צצבר שהנחצצ' חקורה
וכצר הזוהר על זה גדול הסכמויס החחרוכיס הנקוצלים רצינו הרונצין ז"ל
וחונר כי דצרי חכוי הקצלה לא יושגו ולא ידעו כלל צסוס סכל וצניה זולת
ונפי ונקובל חכס לאחון ונקובל וצין והקצרא צו חולת רצת חניצקיס חלו דצרו
ז"ל צפ"י התורה וכלל חונר לך השונר וסונור כפשך ונאוד פן חנקס חחריסס
והלכו צנולודהס כי הס עונציס חרות יושר ללכת דצרכי חושך כי לא ידעו
ולא יצו כחסיכה יתהלכו ונחעסקיס צקצלה ודעת עלנוס צזולת קצלה ופי
חכס ונקובל עכ"ל:

ועיין וי"ש הרנ"ח ציי"ד ס"י רנ"ח סעיף צ' וי"ש פס הש"ך ועיין צספר כלי
יקר צפ' ויסלה וי"ש צפסקו ויותר יעקב:

ואיתא צזוהר צפ' שלח לך ויצוהו עד כהל חככול חונר ליה חורייתא
כלא סתוס וגלייא וסנויה קדישא סתוס וגלייא וכת"ב הנסתרות
לפי חלחינו והנגלות לנו ולצנינו והנגלות לנו דחית לן רשו לשאלא ולעיינא
ולאסתכלא צהו ולונודע צהו חצל הנסתרות לפי חלקינו דיניה חיון וליה
חחחיוין דנאן יכול לונודע ולחאדצקא דעתוי סתינא וכ"ש לונשאל ת"ח לית
רשו לצני עלונא לנוינר וילין סתינא ונפרשא לון צר צולינא קדישא ר"ש
דהא קצ"ה חסתכס על ידוי וצגין דררא דיליה רסינא חוא לעילא ותחא
וע"ד וילין ונעונרין חתגלייא על ידוי ולא יהא דררא כררא דח דחיהו שארי
צגויה עד דייתי ונלכא ונסיחא וכתצ הרנ"ח צצ"ת ס"י ז' שהוכיחו חותו
הנחערש"ל על ויה שלא ויחה צתלונודיו שלא ילונודו פליסופי' והסיצ לו וז"ל
וחס ל' ולרעא דחצא לרחות כזה ולא לנחות וכו' עד חך חונר חני חס
חצרה חצרה יותר ונלעסוק צקצלה להצין ונעלמי צצצריסס וננה שחצרה ונלעסוק
צפלוסופי' כי יותר יס לחוס שלא יעעה כנוצוחר לחדוכי וננ"ש הרנצין
צהקדונת פירושו לתורה ועי' צחשו חר"י ס"י ר"י ויה שכתצ חוא וננה סבי
צצס חציו הגחון זללה"ס ע"ש שהחריכו צצצרים חאלו ועס כל זה לא וננעתי
עלמי ונללמוד צזוהר צצצתות וימיס טווצים וסונכתי יתידותי על ויה שכתצ
פרשת צנדצר וז"ל הס"ד יחצרתו ויתלצנו וילרפו חציס דחיון ונעטרע דטוב
וקיינן צנסינא והרשיעו רשעים חין ונעטרע דרע ויתקייס צהון חאל חדונת
ישראל לא יצאו וקטל לון והנשכיל"י יצונו ונעטרע דצניה דחיהו חילכא דחיי
צגיה חתונר והנשכיל"י יזררו כזוהר הרקיע צחאי חצורי דילך דחיהו ספר
חזוהר ון זורחא דחיונא עלאה חשוצה צחילין לא לריך כסיון וצגין דעתידין
ישראל

ישראל לנטעם ומלכא דחיי דחיהו האי ספר הזוהר ויפקון זיה מן גלותא
ברחמי יתקיים זהו די צדד יכחו ואין ענוו אל ככר עכ"ל שנועין והמאמר
הזה שטוב הוא ללמוד זוהר שזכות זה יפקון מן גלותא אמנם ומה שכתבו
דעהידין ישראל לנטעם וכו' האי ספר הזוהר משמע טעויהא צעלמא אמנם
לא להקציר קצרה מדכפשיה דדברים שאינם מוצאי לו צנקל צלי עיין וכה
עשיתי ואעשה כי יש צו ווקרים והנהגות ישרים להקדש אפילו צמה שנוהר
לו גם נרחא לנו גדולות ורוענות הורחבו הקדושי אף צמה שברחה שהם
דברים פשוטיים הם עומדים צרוגה קל עולם ועיקרי קודות הזוהר הנה
מוחממי צאלף עזקין כדלית צוהר ולא יפתח עד כי יצא הגואל ומידושי
הורה ומלחו הלל ומלחה הארץ רעה וגוי :

שו שיבחר

צמדת ענוה והוא נצוהר דצרי הרב ועיין גמרא קוטע דף
הי חמר ר' יוחנן נוסוס רבי שנועון צן יוחאי כל אדם שיט
צו גקוס רוח כאלו עוצד עכו"ם וכו' ורבי יוחנן דידיה אמר כאלו כפר
צעיקר וכו' ורבי חייא בר חנניאל אמר כאלו צא על עריות כולם וכו' ע"ש.
שו ירגיל עלמו לומר דבר יום ביומו וצליה וידויים וז"ל הזוהר קרח דהכל
לילה קודם שיכבד צמי למעצד חוסצנא ומעודיו העציד כל ההוא
יונא ולין אקרין ומרי דחוסצנא וכו' אכן אס ומלל אינא חמא אשר חמא
יתחנע צלב שלם ויקבל עליו שלא יעשה עוד כן ולא יהא ככלב שצ על
קילו כדכתיב ומודה ועוז ירוחם דאס לא כן יש לו עונש יותר כדליתא
צוהר פרשת פתח מלך דמפרט חוציה צי דיכא דלין וניה צגין דצר כס
קרוב לגרמיהו ולא אהרן על פוניה וכו' ובפרשת צא איתא וז"ל כיון דמקטרגא
חמי דא לית ליה פטרל דפומא עליה וכדין אפרט וניה וכל וכל אי תצ
צתיצתא יאור ולי לאו הא נקטרגא אשתכח ואמר פלגיח דלתי לקנד צתוקפא
דאפין צעיע צמארי חוציה כך וכך ועל דא יאות לאזדרי כלל הני כדין
אשתכח עזרא ויהינא קמי קצ"ה עכ"ל וזהו נצוהר למשכיל :

כג מתקוני קרי

לענג צכל ויני ענוגין ליל צצת אמנס יהא כוונתו צזה
לעונג צצת ולא לעונג עלמו כמ"ש הרב רי"ו אלשיך זללה"ה
צפרשת אמור וז"ל וזה שאמר כל הנועג את השצת ולא אמר כל הנועג את
עלמו והוא כי הנועג את השצת צהתענגו לשמה ועוסק צתורה לשמה ונמנע
וכל דברי חול הוא עוסק העשורת והתצרות הארה צצחית צצת וכאלו
את השצת עלמו אלו וצבדים ומתענגים שאותו הכונה עולה עד למעלה
עכ"ל הכ"ל :

כד לגדל יתומים

צחוק ציתו אמנס לריך להתנהג עומ צמדת רחונות
שלא ללעג כלל כדליתא צצ"י צס ומילתא וז"ל כי אס ענה
תענה איתו וגוי אחד עינני מרובה ואחד עינני מעט עכ"ל מ"ו יריכס
דדרכי ישרה צנחת ולפי חוהר עינני לשם שמים :

עוד

לסיות מן העשרה הראשונים צצית הכנסת גמרא צרכות ד"י
מ"ו ע"צ לעולם ישכים אדם לצית הכנסת כדי שיצבה וימנה עם הך
ראשונים

ראשונים וכו' עד אלא אינא כותבין לו ספר כנגד כולם ע"ש ועיין צוהר
תרומה צפסקו וזאת התרומה וז"ל כדין עמא קדישא צעין להחצרה צצ"י
כנישתא וכל מן דקריצ צקדמיתא ואקדים אהצצר צצכינתא צצצורה חדא
ע"ש שהפליג ומעלות מיי שהוא ראשון וכבר הביא חתי לעיל ועונש המשתעי
צצ"י כנישתא צמילין דחולין ע"ש ואיתא צקוף טו"ת מהר"ם צחקות שתיקנו
הגאונים צצנת התק"ף לפ"ק שחדשו ע"פ החרס התקנות שהקנו הקדמונים
ושם נאמר ולא ידברו צצית הכנסת אף יצבו צאינא וצירחה ויעצרו את
אצינו צצשמים הכל גזרנו צחרס חמור עכ"ל על זה חתמו כמה רבנים
גדולים ומגדולי אשכנז זללה"ה אשר היו צינים ההם ע"ש ועשה מ"י ר"ם
ראשו להקיל צחרס הגדול כזה :

ג יהא זהיר לענות אמון על כל צרכה שנוצק הש"ן והכוונה שנוכין צלצו
חונת היא הצרכה שצירך המצרך ואכי נאמין צזה וכמ"ש צש"ע א"ח סימן קכ"ד
קע"ף ו"ו ע"ש וצרכות הצקשות על העמיד יכין גם סיהא רלון מלפניו
יתצרך סיקויים דצר זה מ"ז שס וגם הרי"ת אמון הוא אל ונלך כאמון ודי צזה
להנוכי עם וגדול העונה אמון כדליתא צרכות ק"פ אלו דברים וצכויר דף
פ"ו וגדול עורו ומקפא מיי שאינו עונה אמון כדליתא צוהר סוף פי וילך
שהפליג מחד מהעונש ואכחצו אפס קלהו וז"ל הלכא כל מן דשמע צרכה
מחאי דנוצק ולא אהכוין צאמן עליה נאמר וצווי יקלו כד"ל לכס הכהנים
צווי שני צשעתא דאלטריך מחאי עונשיה כמנה דלא פתח צרכאין לעילא כך
לא פתחין ליה ולא עוד אלא כד כפיק ומחאי עלמא ומכרזי קמי ערוקי גלי
קמי דפלגיי ולא ליעול ולא תקצרון ליה ווי ליה ווי לכשומתיה וכו' עיין עוד
שם דכתיב לקחול חתמת צגינס הכקרא אצדון ושכרו מרובה של העונה
אמן כהלכתו כדליתא שם וז"ל צעלמא דלתי מחאי אגרייהו דכד יפוק צ"כ
מחאי עלמא דהוה שומר לחתיצא אמון מחאי שומר כלומר נעיר הוה צרכה
דאמר האי מוצק ומחכה ליה לאתצא אמון כנה דאלטריך צשומתי סלקת
ומכרזי קמיה פתחו שערים קמיה דחיהו פתח תרעין כל יונא כד הוה שומר
חמוכים עכ"ל צקלה ע"ש עוד שהאריך ושהסבר :

כה ליהות כזה

צולות הפילין ומקום הכתוב נצוהר צמוטה וגמי ופוסקי
עיין צאורח חיים סימן כ"ז וז"ל ה"ז שם ורבים ככשלי צאיסור
זה ועושים לומר שהקלה העליון ומחיל ומקום השער ועיקר התפילין מוכחי
על המלך ועוצרים על איסור דאורייתא דכל התפילין ל"ל צמקוס שיש קרחה
דהיינו סיהא הקלה התחתון צעיקר השער עכ"ל פירוש צמקוס שמתחילי
השער להלתיח ולא די סיהא הקלה התחתון על השער לוי שיש לו שערות
גדולות וחולין למטה עד המלך שלו וז"ל השלטי בצורים תפילין שמוכחין
למטה ומלתיח שער וכן הקשר שמוכה למטה ומלתיח שער על הלוהר לא
די שלא קיים המלוה אלא אף הצרכה שנוצק היא צרכה לצעלה וצשליה
צמקת חולין דף קי"ג ע"צ וקי"ג ע"צ כתצ וז"ל כי העיקר המלוה שהקלילה
צהיה מוכחה צמקוס שער וסימנך וצצציו כשערה מואר של"ל צציות התפילין
השערות

יסוד יוסף

השערות וכח עור סס דף ק"ג לעדנו ונכאן שעיקר הבחנת תפילין של ראש
היא שתהיה הקליפה כולה ונוכחת בנקודת השער ומי שאינו נזהר צוה לא זו
שאינו יולא ידי חובתו ונולת תפילין אף זו שעצירה היא צידו כי זה הוא דרך
ניכות כו"ש חכמי המשנה פ"ג דנובילה וכו' על כן יזהר אדם ברצועה שבין
הקליפה ובין הקשר שתהיה קלר ונעט יוחר ונורת הראש כדי שיהי הרצועה
הנוקפים הראש והודקים בחווק סביב הראש ואז אינו צא לידי עצרי כזכר
וביב לו עכ"ל, והנה אכחנו רוחים קרוב העולם וניחיס התפילין ונעט על
המלח ומה נואד תנויה לי כונה פעמים שנועתי קול כרוז יולא גסס הרצנים
כרס יאיר היושבים בראש ונזחירין בעס שיפתחו התפילין ולהשגיח על הכתיב
ויתקבס ולא שמו על לבס להזהיר שיניחם בנקודת הראוי ולעשות כמו שכתב
השליה ונאוי הועילו בתקנתם כי אף שהתפילין הנה נחוקי וכתבתי בתכלית
היופי איכס ונקיינון ונולת תפילין ועושים עצירה בהנחתם כו"ש השליה ע"כ
הירא וחרר לדבר ה' יראה שיתקן את התפילין שהיו נחוקים כדיכא כנזכר
וגם הקשר יהא ננוול עורף כגד הפנים דהיינו צקוף הגולגולת כו"ש הרמב"ם
ולא לנעט כנגד הלאר ואיס את אחיו יזהירו וילמדו איך לעשות ולקיים
המורה לכל יהא בכלל קרקפתא דלח נכח תפילין ר"ל ויקיים זהם נלאור
רז"ל לאור רבא כל הנוכח תפילין ונחעעף בליית וקורא קריאת שנוע ונחפכל
נוצטח לו שהוא צן עוה"צ ואמר אצוי נערב אכי זו שאין הגיהנס שולעת
בו וצפרק התכלת דף נ"ד איתא כל הנוכח תפילין נואריך ימים שכאמר ה'
עליהם יחיו וגוי ופירש רש"י ה' עליהם אותם שנושאים שם ה' עליהם
בתפילין יחיו:

גם יהיה נזהר שלא יטנו שני רווקים יחדיו בנעט אהת כדאיתא בסקוף קרושין
עיין פ"ד במשנה ר"י א':

כו לבחור צומדת עמוה עיין ו"ש הרב ובא"ש סי' נ"ז:
כו להיות נזהר בנולתו לילית עיין בגמרא צפרק התכלת דף ו"ג רשב"י
לאומר כל הזהיר בנולתו זו זוכה ונוקבל פני שכינה ועוד שם
נוסכר הנקיינוה ועווס מי שאיכס ונקיינוה וצפרק ע"פ דף ק"ג וצצבת דף
ק"יח. ומה שכתב ליכבז בליית כך איתא בכתבי האר"י ונייתי רחיה
מהא דאנרינן כיון שראה דוד את עלמו בנרחץ ערוס וכו' עיין בנבג"א סי'
כ"א שכתב ע"ז וז"ל ודצריו דצרי קבלה לקבל אלל לדין יס תסוצה וכו' ע"ש
וכלע"ד טעל פי הדין אין נכון לעשות כן חדא נוסוס צזוי הנולה כו"ש
הרמ"ה ויס שכתבו שלא ליכבז בעלית טיס צו לילית וכו' והכל שלא יהא
נולת צזויות עליו עכ"ל ועוד טיס לחוס שהוא עוצר על כל חוסף וכנ"ש
הצ"ח הביאו המ"א סימן י"ה ועיין בא"ח סימן תרכ"א וצנ"ז שם דאף שאינו
נכון לשם מלוה יס לחוס שכראה כנכון ע"ש ובסימן תרס"ו וגם הראיה
מדוד יס לדחות דצטלוא ציוס הוא חייב בנולת לילית והוא פטו הנולה
ונעליו אלל צלילה רחונכא פטרו כיון דלילה לאו זמן לילית הוא ואף אם
לוצס צלילה הוא כשרגא צטיהרה כיון שאקור לכיון לשם מלוה נוסוס כל חוסף

יסוד יוסף

ע"כ שז ואל העשה עדיף רק יתוודה קודם שכינה ויקרא ק"ש בכוונת ויהא
כשאר ווכל רע וצטוב ילין:

בה לעמוד בחלוח עיין ו"ש לעיל תקון ח':

להסתכל צעיניו בשעה שעולה לתורה כ"ל שזהו ע"ס וז"ל להסתכל צעיניו
גם בתורה כי בשעה שהוא עולה לתורה צודאי לריך להסתכל בתורה כי הוא
לריך לקרות בתורה עם הש"ץ ואם אינו יודע לקרות לריכין לנחות צידו
שלא יעלה לט"ח כדאיתא בש"ע א"ח סימן קל"ט סעיף ד' אלא רכיבו לוור
שיסתכל בתורה בשעת הגבהה שנוראיס הכתב לליצור וכדאיתא ומי שיכול
לראות האותיות עד שיכול לקרות ונגיע אליו אור גדול לכשנעו עיין בנבג"א
סימן קל"ד:

גם אקור להסתכל באשתו נדה וק"ו באשת חצירו כדאיתא בגמרא צרכות דף
כ"ד וצעירובין דף י"ה וצא בהרא דף כ"צ וגוי עכו"ס דף לנ"ד הנא
וכשנערתה ונהל דבר רע שלא יסתכל באשה נאה ואפילו פנויה ובאשת איש
אפילו נכוערת והנזהר צוה ניזן וזוי השכינה כמלאכי השרת לעה"צ כדאי
בנוסכת כלה ובאיוב לאמר צריה כרהי לעיני ומה אצזוקן על צחולה ואשרי
מי שעולס עיניו מראות צרע ויזכה לחזות בנעס ה':

תיקון לא לאהוב שלום ולרדוף שלום ושלא ידבר לשון הרע ורכילות זהו
נצואר צכנה גמרות ומדרשות וכדתנן על ג' דברים העולם קיים
צל הדין ועל האונת ועל השלום והסיפך וזה נצואר שנחריצ העולם כדאיתא
נזהר ועומו ועוסו נצואר ועיין גמרא ערכין מה שאמרו רז"ל שהוא ככופר
עיקר והרמב"ם מכה בעלי לשון הרע נאלו שאין להם חלק לעולם הצא
ו"ש צפרק ג' ונהלכות תסוצה דין ו' וז"ל ואלו הן שאין להם חלק לעולם
צא אלא ככרתים ואוצדים וכידוים על גדל פטעס וחנחחס לעולם ולעולמי
עולמיים האפיקורסים וכו' עד ובעלי לשון הרע וכו' ע"ש:

תושלבע